

Міністерство освіти і науки України  
Київський національний лінгвістичний університет  
Кафедра англійської філології і філософії мови

**Кваліфікаційна робота магістра**  
**Семантика і прагматика мовленнєвих актів подяки і вибачення в**  
**англійськомовному дискурсі**

Лук'янова Віри Павлівни  
студентки групи МЛа 56-23  
факультету германської філології і перекладу  
заочної форми здобуття освіти  
Спеціальності 035 Філологія  
Науковий керівник  
кандидат філологічних наук,  
доцент Чхетіані Т. Д.

*Допущена до захисту*

« \_\_\_\_\_ » \_\_\_\_\_ року

*Завідувач кафедри*

\_\_\_\_\_ проф. Ізотова Н. П.

*(підпис)*                      *(ПІБ)*

Національна шкала \_\_\_\_\_

Кількість балів: \_\_\_\_\_

Оцінка ЄКТС \_\_\_\_\_

Ministry of Education and Science of Ukraine  
Kyiv National Linguistic University  
The Department of English Philology and Philosophy of Language

**Master's Qualification Thesis**  
**Semantics and pragmatics of speech acts *THANKS* and *APOLOGIES* in  
English discourse.**

**by Vira Lukyanova**  
Group MLa 56-23  
The Faculty of Germanic Philology and Translation  
Part-Time Study  
by correspondence  
Speciality 035 Philology

Research Adviser

Assoc. Prof. T. D. Chkhetiani  
PhD (Linguistics)

Kyiv – 2024

## ЗМІСТ

ЗМІСТ .....	3
ВСТУП.....	4
Розділ 1. Теоретичні засади дослідження мовленнєвих актів в прагмалінгвістиці .....	7
1.1. Визначення мовленнєвих актів подяки і вибачення в англійській мові .....	7
1.2. Функції мовленнєвих актів подяки та вибачення в англійській мові .....	10
1.3 Теорія ввічливості в англійськомовному дискурсі .....	13
1.4 Семантичний аспект мовленнєвих актів подяки та вибачення .....	15
Розділ 2 . Методологія проблеми дослідження .....	18
2.1 Дедукція як метод дослідження .....	18
2.2 Послідовність подяк та вибачень .....	19
2.2. Послідовність подяк та вибачень .....	20
2.3 Протиставлення шаблонів подяки та вибачень .....	21
Розділ 3. Класифікація мовленнєвих актів подяки і вибачення. ....	23
3.1. Класифікація мовленнєвого акту вибачення .....	23
3.2. Реактивна відповідь адресата на мовленнєві акти вибачення та подяки ..	27
.....	27
3.3. Подяки і відповіді в культурологічному висвітленні .....	31
Розділ 4. Особливості мовленнєвих актів вибачення та подяки в сферах комунікації .....	35
4.1. Формальні та неформальні форми подяки та вибачення .....	35
4.2 Особливості мовленнєвих актів вибачення та подяки в сфері Бізнесу.....	50
4.3 Відмінності мовленнєвого акту вибачення в англійській та інших мовах	61
ВИСНОВКИ .....	66
Список використаних джерел.....	68

## ВСТУП

Вивчення мовленнєвих актів “подяки” та “вибачення” в англійській мові є важливим аспектом дискурсивного та прагмалінгвістичного аналізу, який дозволяє краще зрозуміти комунікативну поведінку носіїв мови. Ці мовленнєві акти є невід’ємною частиною міжособистісного контакту і потребують спеціального вивчення в аспекті комунікативної інтеракції співрозмовників, що в нормі відбувається щоденно в соціумі і в цьому полягає актуальність теми дослідження.

З поміж комунікативних функцій для нас валідними є організаційна / інтерактивна та метакомунікативна, або міжособистісна функція, пов’язана з фатикою мовлення.

Організаційна комунікація – це сукупність її видів, що будуються на основі спілкування, опосередкованого інформацією про саму організацію, її цілі і завдання. Ця точка зору особливо підкреслюється в роботі К. Томпсона, який зазначає, що організаційна комунікація включає як формальні, так і неформальні канали передачі інформації, які є важливими для ефективного функціонування організації (Thompson, 1967).

Міжособистісна комунікація передбачає усне спілкування людей в одному з перелічених видів. Ефективна міжособистісна комунікація дуже важлива для успіху в управлінні, оскільки, з одного боку, розв’язання багатьох управлінських завдань будується на безпосередній взаємодії людей.

До прикладу, Річард Дафт зазначає, що лідерський успіх значною мірою залежить від уміння ефективно спілкуватися з людьми, що впливає на мотивацію, лідерство та продуктивність (Daft, 2016).

У сучасному глобальному світі, де англійська мова стає *lingua franca*, доречне та ефективне спілкування набуває особливого сенсу. Маньєризм, особливо такі вирази, як «дякую» та «вибачаюсь», грають ключову роль у міжособистісному та міжкультурному спілкуванні, допомагають встановлювати, підтримувати та відновлювати соціальні зв’язки. Знання семантики цих виразів

має важливе значення для ефективного процесу комунікації. Лінгвістичним підґрунтям цьому слугує Ввічливість як невід’ємна частина прагматики спілкування. Значущим в досягненні ефективного спілкування набуває соціокультурний, особливо міжкультурний аспект.

В умовах глобалізації міжкультурна комунікація набуває все більшого поширення. Неправильне використання висловів подяки та вибачення може призвести до непорозумінь і конфліктів між носіями різних культур. Тому вивчення семантики і прагматики виразів «дякую» та «вибачаюсь» в англійськомовному дискурсі має не лише теоретичне, але й практичне значення для покращення міжкультурної комунікації.

**Наукова новизна** дослідження полягає в комплексному аналізі семантики та прагматики мовленнєвих актів подяки та вибачення в англійськомовному дискурсі, що дозволяє виявити взаємозв'язок між соціальними нормами та вибором мовних стратегій. Вперше вивчаються функціональні аспекти цих актів у різних комунікативних контекстах, що сприяє глибшому розумінню їх ролі в підтриманні соціальної гармонії та емоційної регуляції в англійській культурі.

**Практичне** значення результатів дослідження полягає в тому, що їх можна використати у сфері викладання англійської мови як іноземної, створення підручників та навчальних програм з міжкультурної комунікації, розробки автоматичних перекладацьких та комунікативних комплексів.

**Мета** роботи полягає в дослідженні смислових нюансів та закономірностей, пов'язаних з вираженням подяки та вибачення в англійськомовному дискурсі.

Згідно із метою, **завданням** роботи є:

- класифікація мовленнєвих актів подяки і вибачення;
- виявлення особливостей мовленнєвих актів вибачення та подяки в різних сферах комунікації, зокрема у
  - формальній та неформальній сферах, у сфері бізнесу,
  - мовленнєвих актів вибачення в англійській та інших мовах

Виходячи із вище зазначеного, слід відзначити, що

**Об'єктом дослідження** даної кваліфікаційної роботи є мови подяки та вибачення в англійській мові;

**Предметом дослідження** є семантичні особливості висловлювання англійською мовою подяки та вибачення та їх адекватне розуміння в різноманітних застосуваннях: в офіційній діловій мові, серед близьких та друзів, в етнічному середовищі (на прикладі Японії)

**Методика дослідження:** Теоретичний аналіз існуючих джерел у поєднанні із Інтернет опитуванням, комплексу цього стилю дослідження, компонентного аналізу, елементів когнітивного, прагматичного та лінгвістичного аналізу. Дискурс аналіз.

## **Розділ 1. Теоретичні засади дослідження мовленнєвих актів в прагмалінгвістиці**

### **1.1. Визначення мовленнєвих актів подяки і вибачення в англійській мові**

Мовленнєвий акт (МА) — цілеспрямована мовленнєва дія, що здійснюється згідно з принципами і правилами мовленнєвої поведінки, прийнятими в даному суспільстві; мінімальна одиниця нормативної соціо мовленнєвої поведінки, що розглядається в межах прагматичної ситуації (Searle, J. R. (1979). *Expression and Meaning: Studies in the Theory of Speech Acts*. Cambridge University Press.).

Оскільки мовленнєвий акт — це вид дії, то при його аналізі використовуються по суті ті ж категорії, які необхідні для характеристики і оцінки будь-якої дії: суб'єкт, мета, спосіб, інструмент, засіб, результат, умови, успішність тощо. Залежно від обставин або від умов, в яких здійснюється мовленнєвий акт, він може або досягти поставленої мети і тим самим виявитися успішним, або не досягти її. Щоб бути успішним, мовленнєвий акт як мінімум повинен бути доречним, інакше його супроводжує комунікативна невдача. (Searle, J. R. (1969

Принципи і правила, на яких базується нормальне людське спілкування, сформулював британський філософ Пол Грайс. Грайс виклав комунікаційні максими, які лежать в основі чіткої та ефективної комунікації. Ключові максими Грайса такі: Дайте стільки інформації, скільки потрібно, але не більше. Максимум якості, не кажіть нічого, що ви вважаєте неправильним або для чого у вас немає достатнього обґрунтування. Максимум релевантності, ваші твердження повинні відповідати темі розмови. Максимум методу, уникайте двозначності та плутанини у своїх висловлюваннях. (Grice, H. P. (1975). *Logic and Conversation*. In P. Cole & J. L. Morgan (Eds.), *Syntax and Semantics* (Vol. 3, pp. 41-58). Academic Press.)

Ці принципи були описані Грайсом у його відомій праці “*Logic and Conversation*”, яка була опублікована в книзі “*Studies in the Way of Words*”

(1989). в цій книзі він обґрунтував свої ідеї про те, як люди використовують мову для передачі інформації і як дотримання цих максим сприяє ефективній комунікації.

Варто зауважити, що саме мовленнєвий акт звертання встановлює необхідний тон і стиль спілкування, формує певне ставлення адресата до повідомлення. Звертання може задати загальний сприятливий фон для комунікації або посилити спонукальний потенціал висловлювання. Звертання може тією чи іншою мірою завищувати статус адресата, коли той поводить себе коректно, чи, навпаки, знижувати його, якщо адресант розцінює дії партнера з комунікації як неадекватні. Офіційне звертання до адресата може слугувати одним з засобів стимулювання, спонукання до внесення відповідних коректив у свої установки та зміни своєї поведінки в майбутньому. Тож звертання впливає на емоції, думки, дії адресата, тобто має певний перлокутивний ефект. На думку, Л. В. Гуціної звертання слугує емотивним засобом мовленнєвого впливу, головна мета якого полягає в «обробці» емоційно-вольової сфери свідомості адресата.. Це відповідає теорії мовленнєвих актів, розробленій Остіном (Austin, J. L. (1962). *How to Do Things with Words*), де звертання розглядається як іллокутивний акт, здатний впливати не лише на когнітивну, а й на емоційно-вольову сферу комуніканта. Інші дослідники, такі як Searle, J. (1969). *Мовленнєві акти: An Essay in the Philosophy of Language*), також підкреслюють важливість емоційної складової в мовленнєвих актах.

Згідно з теорією мовленнєвих актів, запропонованою Остіном (\*Austin, J. L. (1962). *How to Do Things with Words*\*), та розвинутою іншими авторами, зокрема Сьорлом (\*Searle, J. (1969). *Speech Acts: An Essay in the Philosophy of Language*), звертання функціонує як психологічний інструмент у комунікації, виступаючи засобом як продуктивної, так і непродуктивної мовленнєвої дії. Такі мовленнєві акти можуть викликати різноманітні вербальні та невербальні реакції адресатів, залежно від контексту та ефективності їх виконання, що відображає соціальну динаміку між учасниками спілкування (Leech, G. (1983). *\*Principles of Pragmatics\**). Комунікативна тактика подяки, подяки виражає вдячність або



визнання за послугу, подарунок, допомогу чи іншу дію. Подяка часто використовується для встановлення або підтримання соціальної гармонії та ввічливості у стосунках. Вона виконує такі функції

Емоційне: вираження почуття вдячності, у ній використовується акцент на тому, що допомога була критично важливою, а вдячність має глибокий особистий зміст.

*“I don't know how I would have managed without your help. It really means a lot to me!”*

*“I am sincerely grateful! You just saved me with this advice, and I will never forget it.”*

*“It was so unexpected and so kind of you. I can't express how grateful I am!”* Емоційне вираження почуття вдячності зазвичай включає емоційно насичену лексику, наприклад: *“sincerely”, ‘incredible’, ‘I don't know how to thank you’, “I will never forget”*, що підкреслює важливість і силу почуттів мовця.

Соціальна: підтримка або зміцнення позитивних стосунків між учасниками комунікації.

*“Thank you for always being there for me and supporting me. You are not only a colleague, but a true friend.”*

*“I am very grateful for your help. You can always count on my support whenever you need it.”*

*“Thank you for always finding time to help. Working with you is a real pleasure!”*

У таких прикладах подяка не лише виконує свою основну функцію вираження вдячності, але й сприяє підтриманню або розвитку соціальних зв'язків між людьми.

Обрядова: дотримання соціальних норм і очікувань, пов'язаних із ввічливістю.

*“Thank you for your attention!” (after a public speech or presentation)*

*“I am sincerely grateful to you for inviting me to this event.”*

*“Thank you for your cooperation!” (at the end of a work project or transaction)*

*“Thank you for joining us tonight.” (the host says to the guests during a formal dinner)*

У таких випадках подяка є передбачуваною, формальною і не завжди відображає справжні емоції, але вона є важливою частиною дотримання соціального ритуалу і норм ввічливості.

Мовленнєвий акт вибачення використовується для того, щоб висловити жаль або визнати свою провину за ситуацію чи дію, яка спричинила дискомфорт або завдала шкоди іншій людині. Основні функції вибачення:

Відновлювальна: усунення або пом'якшення негативних наслідків дії чи ситуації, відновлення порушених стосунків.

Емпатична: вираження співчуття або розуміння емоцій іншої сторони.

*Приклад:*

*“I'm sorry, I didn't mean to offend you.”*

*“I apologize for the inconvenience.”*

Мовні акти подяки та вибачення також відрізняються залежно від культурного контексту. У деяких культурах може бути більший чи менший акцент на використанні цих актів, залежно від культурних норм ввічливості.

## **1.2. Функції мовленнєвих актів подяки та вибачення в англійській мові**

Джеффри Ліч розглядає ввічливість з прагматичної точки зору як набір правил, що регулюють мовну поведінку під час спілкування. Його теорія ввічливості базується на кількох максимах, які допомагають підтримувати гармонію у спілкуванні, уникати конфліктів та підтримувати дружні стосунки між співрозмовниками.

Основні максими ввічливості, запропоновані Лічем, включають Максимум дотепності: змусити іншу сторону заплатити найменше, а отримати найбільше. Це означає, що співрозмовник повинен намагатися зробити свою промову

корисною і приємною для слухача. Це означає, що співрозмовник повинен прагнути зробити свою промову корисною і приємною для слухача.

Максимізувати щедрість: мінімізувати власну вигоду і максимізувати витрати для інших. Ця максима підкреслює важливість готовності пожертвувати власними інтересами заради задоволення потреб інших.

Максимальне схвалення: мінімізуйте критику та максимізувати похвалу інших. Визнання позитивних якостей і досягнень інших зміцнює соціальні зв'язки.

Збільште смирення: зведіть до мінімуму самосхвалення та максимізувати самокритику. Це створює атмосферу скромності та відкритості, що позитивно впливає на спілкування.

Максимізація приємності: мінімізація розбіжностей з іншими та максимізація згоди. Збереження спільної точки зору допомагає створити гармонію в спілкуванні.

Максимізувати емпатію: мінімізуйте огиду до інших і максимізувати співчуття. Це прислів'я вимагає розуміння і співпереживання в спілкуванні. Ці принципи допомагають досягти соціальної рівноваги та гармонії у спілкуванні і сприяють підтримці позитивних міжособистісних стосунків

Так, окрім максим ввічливості Дж. Ліча, існує також принцип кооперації (КП), запропонований Гербертом Полом Грайсом у 1975 році. Грайс розробив цей принцип у своїй праці з прагматики, щоб пояснити, як люди ефективно спілкуються, дотримуючись певних правил, щоб бути зрозумілими і досягти мети комунікації.

Максимальна кількість: дайте якомога більше інформації, але не більше.

Девіз якості: Намагайся говорити правду; не говори те, що ти вважаєш неправильним або без вагомої причини.

Максимальна релевантність: намагайтеся, щоб ваше повідомлення відповідає темі розмови.

Девіз цього підходу: намагайтеся уникати двозначності та неприємного змісту, будьте ясними та короткими.

Ввічливість є важливою комунікативною категорією, яка впливає на успіх чи невдачу будь-якої комунікації, оскільки координує соціальну взаємодію та забезпечує гармонію між співрозмовниками. У дискурсі ввічливість - це не просто правило етикету, а складне явище, яке тісно пов'язане з контекстами, цілями, інтересами та стосунками учасників.

Так, Т. ван Дейк розрізняє вузьке та широке розуміння дискурсу. Вузьке розуміння зосереджене на тексті або мовленні як такому, тоді як широке охоплює контекст, в якому цей текст чи мовлення відбуваються, включаючи соціальні, культурні та когнітивні аспекти. Це підкреслює важливість врахування контексту для аналізу значення і функції дискурсу. Цей підхід дозволяє глибше зрозуміти, як мова впливає на соціальні взаємодії та ідентичності.

Дж. К. Лінг (John K. Ling) досліджує ввічливість у контексті мовлення та її вплив на ідентичність, акцентуючи увагу на тому, як соціальні та культурні фактори формують комунікативні стратегії. Основні аспекти його роботи включають:

Взаємозв'язок між ввічливістю та ідентичністю: Лінг аналізує, як особисті та соціальні ідентичності (як, наприклад, етнічні, професійні або гендерні) впливають на використання ввічливих стратегій у комунікації.

Контекстуалізація ввічливості: Він розглядає, як контекст (соціальний, культурний, професійний) впливає на вибір мовленнєвих актів, пов'язаних з ввічливістю, і як це, в свою чергу, впливає на сприйняття ідентичності учасників комунікації.

Емпіричні дослідження : Лінг проводить кількісні та якісні дослідження, щоб зрозуміти, як ввічливість проявляється в реальних взаємодіях, а також як вона впливає на сприйняття учасників розмови.

Крос-культурні аспекти: Він також аналізує, як різні культури можуть мати різні норми ввічливості, що впливають на формування ідентичності в межах специфічних соціальних контекстів.

Дослідження Лінга важливі для розуміння складності мовленнєвих практик і того, як вони взаємодіють з соціальними структурами та ідентичністю в сучасному світі.

### 1.3 Теорія ввічливості в англійськомовному дискурсі

Семантичний аспект мовленнєвих актів подяки та вибачення досліджується в контексті прагматики та мовленнєвої дії, враховуючи значення, що стоїть за висловлюванням, а також наміри та очікуваний вплив на співрозмовника.

Теорія ввічливості Брауна і Левінсона стала основою для подальших досліджень у галузі мовленнєвих актів, міжкультурної комунікації та соціальної прагматики. Вона демонструє, як люди використовують мову, щоб збалансувати свої потреби з потребами співрозмовників і підтримувати гармонійні соціальні відносини. Вони досліджували концепція "лиця", стратегії ввічливості, мовленнєві акти і загрози для "лиця", культурні універсалії. За їх концепцією існує два види "обличчя":

Позитивне "обличчя": бажання бути прийнятим, визнаним і зрозумілим іншими.

*"Your idea really changed the course of our project. You did a great job!"*

*"Hi! I'm so glad to see you! How are you?"*

*"I'm here for you. If you want to talk, I'm always willing to listen."*

Негативне "обличчя": прагнення до свободи пересування і непорушного особистого простору.

*"I noticed that there are flaws in our strategy. I'm sorry, but we need to discuss this."*

*"I'm sorry, but could you explain your proposal in more detail? I didn't quite understand."*

*"Sorry I can't help this time. I have a lot of work to do."*

У праці «Expression and Meaning: Studies in the Theory of Speech Acts» Джон Серл розвиває концепцію мовленнєвих актів, визначаючи їх вплив на соціальну взаємодію. Розрізняйте різні типи мовленнєвих дій, у тому числі експресивні, до яких належать подяка та вибачення. Серл підкреслює, що ці дії не мають на меті змінити світ, а радше відображають ставлення мовця до певних ситуацій.

Асертиви: це мовленнєві дії, які виражають ствердження або опис певної ситуації чи стану речей. Його мета полягає в тому, щоб оратор продемонстрував свою думку про достовірність, наприклад, «Сьогодні йде дощ». Напористі намагаються відповідати дійсності.

Директиви: мовленнєві дії, спрямовані на вплив на поведінку слухача. Його мета — змусити слухача виконати певну дію. Приклади директив включають запити, команди, поради. Важливо те, що директиви мають на меті змінити поведінку іншого. («Expression and Meaning: Studies in the Theory of Speech Acts» Джон Серл )

*Приклад*

*"Sit here, please."*

*"Please close the window."*

Комісії: мовленнєві дії, за допомогою яких мовець зобов'язується виконати певну дію в майбутньому. У цю категорію входять обіцянки, зобов'язання. Уповноважені зосереджуються на діях, які планує виконати спікер.

*"I will help you tomorrow"*

Експресивні: ці мовленнєві дії виражають емоції мовця або ставлення до ситуації. Експресиви включають подяку, вибачення, поздоровлення, співчуття тощо. Експресиви не мають на меті змінити світ, а відображають внутрішній стан мовця.

*"Thank you for your help"*

*"Sorry for the delay."*

Твердження: це мовленнєві дії, які самі по собі змінюють стан речей. Мовленнєві дії цієї категорії мають негайний результат. Прикладом заяви є оголошення вироку.

## 1.4 Семантичний аспект мовленнєвих актів подяки та вибачення

Міжкультурна природа мовленнєвих актів подяки та вибачення досліджується з точки зору того, як ці мовленнєві акти використовуються та інтерпретуються в різних культурах, беручи до уваги соціальні норми, ритуали та культурний контекст. Така поведінка є важливим елементом ввічливості та соціальної взаємодії, але її форми та очікування можуть значно відрізнятись в різних культурах.

У різних культурах подяка та вибачення можуть бути виражені в різних мовних формах і стилях. Наприклад, в англійських культурах вибачення зазвичай виражаються такими фразами, як «I'm sorry» або «Excuse me», тоді як в японській культурі вибачення можуть бути класифіковані на кілька рівнів, залежно від ситуації та соціальної ролі мовця (напр. «sumimasen» або “gomen nasai”).

Те, що вважається належним або необхідним для вираження подяки чи вибачення, може сильно відрізнятись між культурами. У деяких культурах вибачення може бути формальністю (наприклад, у Великій Британії люди часто вибачаються за незначні порушення), тоді як у інших культурах вибачення можуть бути серйозними і рідше використовуваними, але мають велику вагу.

Отже, у британській культурі вибачення іноді називають «типовими британськими вибаченнями» або «типом вибачень» (англійською це іноді називають "non-apology apology"). Це тип вибачень, який насправді не виражає фактичних вибачень чи визнання провини, але є формальною частиною спілкування. Вони використовуються, щоб зберегти ввічливість або уникнути конфлікту.

"*Sorry, but...*" – фраза, яка насправді може свідчити про те, що людина не визнає провини. Слово "but" вказує на те, що вибачення умовне.

"*I'm sorry you feel that way*" - це вибачення за чужі почуття, а не їхню поведінку. Він не виражає реальності головної події.

У Сполучених Штатах також є «типи вибачень», але вони рідше і часто сприймаються більш негативно, тому що американська культура більше цінує щирість і чесність. Тим, хто живе у Великій Британії, може бути дуже шкода, але більшою мірою їх критикують звичайно як нещирі щодо своєї неповноцінності.

*"I'm sorry if..."* –Подібно до британського варіанту, це вибачення залежить від ситуації («якщо» щось сталося або «якщо» ви когось образили). Він не визнає справжньої провини і часто сприймається як уникнення відповідальності.

*"Sorry, but..."* –знову ж таки, це вибачення ставить під сумнів власну провину та переміщує фокус на іншу особу чи обставини. У США таку форму вибачень можна сприйняти як спробу виправдати свою поведінку, а не визнання помилки.

*"I'm sorry you feel that way"* – так само, як у Британії, це вибачення більше орієнтоване на емоції іншої людини, ніж на сам факт вибачення. Воно підкреслює співчуття до почуттів іншого, але не бере на себе відповідальність.

У США «типи вибачень» можуть викликати більше критики, оскільки їх часто сприймають як нещирі або як спосіб уникнути відповідальності. Американська культура цінує чесність і відкритість, тому вибачення, які не виражають щирого каяття, можуть здатися лицемірними. Наприклад, у засобах масової інформації або під час публічних виступів часто можна почути критику знаменитостей чи політиків за використання цих фраз, які здаються формальними, але нещирими вибаченнями.

Важливо розуміти, що в обох культурах ці вибачення існують, але в США вони можуть мати більш негативний відтінок і викликати сильнішу реакцію через культурну орієнтацію на особисту відповідальність.

Міжкультурний аспект мовленнєвих актів подяки та вибачення: Ліч звертає увагу на міжкультурні відмінності в реалізації подяки та вибачення. Він підкреслює, що в різних культурах існують різні соціальні норми та очікування щодо використання цих мовленнєвих актів, і це впливає на те, як вони сприймаються і використовуються в різних ситуаціях спілкування. Наприклад,



частота і форма подяки та вибачення варіюється залежно від культурних норм, і це може стати причиною непорозумінь у міжкультурній комунікації.

Визначення та функції мовленнєвих актів подяки та вибачення: Ліч аналізує подяку як форму позитивної ввічливості, спрямовану на зміцнення соціальних зв'язків шляхом визнання допомоги чи доброти іншої людини. Він розглядає вибачення як акт негативної ввічливості, спрямований на зменшення соціального тиску після порушення чи образи. Обидва мовленнєві акти виконують важливі соціальні функції, такі як підтримання гармонії, вирішення непорозумінь і зміцнення стосунків. (Leech, G. (2014). *The Pragmatics of Politeness*. Oxford University Press.)

## Розділ 2 . Методологія проблеми дослідження

### 2.1 Дедукція як метод дослідження

Дедукція (лат. *deductio*, від *deduco* — «низводжу, відводжу») — процес виведення висновку, що гарантовано слідує, якщо вихідні припущення істинні, то висновок на їх підставі є чинним (див. правильність). Висновок повинен базуватись винятково на основі попередньо наведених доказів та не повинен містити нової інформації про предмет, що досліджується. Дедукція була вперше описана у працях давньогрецьких філософів, таких як Арістотель. Процес виведення дедуктивно правильний тоді і лише тоді, коли з погляду логіки за умови істинності вихідних припущень висновки також істинні; або, логічно неможливі хибні висновки за правильних припущень.[2]

Дедуктивний, (англ. *deductive*, нім. *deduktiv*) — заснований на дедукції; дедуктивний метод — це спосіб дослідження, при якому окремі положення логічно виводяться із загальних положень (аксіом, постулатів, законів).

У логіці використовуються два загальних методи отримання висновків: дедукція та індукція. Головною відмінністю індукції є те що для її застосування не вимагається знати усі факти до того як зробити висновок. Оскільки на практиці неможливо все з'ясувати перед тим як робити умовивід, дедукція не має широкого застосування у реальному світі, окрім математики й природничих наук, які використовують математичні методи. Індукція натомість оперує набором неповних фактів, та на їх основі робить висновок який напевно впливає, не даючи жодних гарантій щодо його істинності. Попри це, індукція дає можливість набувати нових знань, котрі не є очевидними при розгляді вихідних тверджень.

Часто зустрічається помилкова думка, що дедукція рухається від загального до окремого та що індукція — це рух у зворотному напрямку.

## 2.2 Послідовність подяк та вибачень

Метою наступного обговорення є показати деякі очевидні подібності міжполюками та вибаченнями.

Однією з центральних проблем прагмалінгвістики є взаємозв'язок між формою та функцією в мові. Це означає, що комунікатори повинні знати (або повинні знати), як сказати "вибачте" або "дякую", а також коли і кому ми маємо це говорити відповідно до норм взаємодії. Наше знання відповідної форми може, справді, змусити нас ігнорувати або не усвідомлювати функціональних обмежень її використання в комунікативному паттерні культури.

Порівнюючи подяки та вибачення, перше питання, яке може виникнути, таке: "Що спільного між цими двома поняттями?" Це, здається, типова реакція. Європейці зазвичай не сприймають подяки та вибачення як пов'язані між собою дії. При найближчому розгляді, однак, деякі типологічні подібності стають очевидними.

Подяки і вибачення є мовленнєвими актами, які часто зустрічаються в повсякденних контактах. Щодо обміну інформацією, вони можуть здаватися не дуже важливими. Очевидно, їхнє значення полягає на міжособистісному рівні відносин.

Кожне суспільство і кожна соціокультурна група, здається, має свої норми та цінності стосовно того, які види вчинків і пропусків потребують вибачень і подяк, і як ці обов'язки можна виконувати вербально. Тому не дивно, що вербальні засоби, що використовуються в таких випадках, часто виявляють високий ступінь рутинізації. Члени групи не тільки знають, коли мовленнєвий акт обох типів має місце, але також мають розуміння того, що є відповідним для висловлювання, іншими словами, як ці мовленнєві акти виконуються ситуативно відповідним чином. Знову ж таки, існують варіації щодо жорсткості норм, але очевидно, що є прагматичні та соціальні норми стосовно правильного використання таких фраз. Вони є частиною того, що визначає ввічливу поведінку в суспільстві. Як "церемоніальний ідіом" (за терміном Гоффмана (1956)), який

варіюється від однієї соціокультурної групи до іншої, зрозуміло, що вимоги для використання вибачень і висловлень подяки, щоб вони вважалися відповідними, можуть відрізнятися між суспільствами. Висновок повинен базуватись винятково на основі попередньо наведених доказів та не повинен містити нової інформації про предмет, що досліджується.

## 2.2. Послідовність подяк та вибачень

Розташування подяк та вибачень у процесі взаємодії має особливий інтерес. Основним твердженням є те, що певні послідовні умови є типовими для обох мовленнєвих актів, що вказує на структурну комплементарність між ними.

Те, що форма та функція в мові не мають однозначного відповідності одна до одної, тобто певна мовна форма може виконувати різні функції, а певна комунікативна (або метакомунікативна) функція може в більшості випадків виконуватися різноманітними формами (Гладуш 1985; Зернецький 1987:35; Іванова, Бурлакова, Почепцов 1981:170-179; Чхетіані 1987), є загальновизнаним сьогодні дане твердження часто неможливо визначити, дивлячись на одне твердження.

Важливою характеристикою мовленнєвих дій є їх послідовний характер (Wunderlich, 1976:300). Намагаючись проаналізувати внутрішню логіку подяки та вибачень, важливо звернути увагу на їх послідовний характер як реактивних мовленнєвих актів. Їм завжди передує (або супроводжується) певне втручання в хід подій, що вимагає визнання. Говорячи з точки зору пресупозицій, можна також сказати, що подяка і вибачення передбачають певне втручання в хід подій як причину їх дії.

Ця точка зору може бути більш правильною, оскільки щире виконання подяки та вибачення не передбачає фактичного, а радше припущення існування цього втручання. Питання полягає в оцінці інтерактивного обміну мовцем.

Отже, подяка та вибачення можуть бути зустрінуті реакціями, які передбачають або явно виражають протилежну чи одночасну оцінку.

Підсумовуючи, можна сказати, що обидва розглянуті типи мовленнєвих дій займають, як правило, перше місце у двомісній моделі. Зауважте, що на відміну від другого елемента, перший елемент візерунка не обов'язково має бути словесним. Невербальний знак (наприклад, посмішка від вдячності, вибачення чи визнання, добрий вираз обличчя та рух тіла) можуть бути тут у правильному місця для приклад:

*Вислови вибачення: Вибачте, пробачте, даруйте, прошу вибачення, мені дуже шкода, прийміть мої вибачення, перепрошую тощо.*

*Формули подяки: Спасибі! Дякую! Прийміть мою найсердечнішу (найщирішу) подяку.*

### **2.3 Протиставлення шаблонів подяки та вибачень**

Тема взаємозв'язку подяк та вибачень є складною та багатогранною, особливо коли розглядаються культурні та контекстуальні відмінності. Об'єкт подяки та об'єкт вибачення можуть змінюватися залежно від ситуації та характеру комунікації. Прямі стратегії подяки і вибачення, характерні для низько контекстних культур (як-от американська чи британська), виявляються через чітке висловлення вдячності або вини, наприклад, через фрази на кшталт "Thank you" або "I'm sorry".

Існують також непрямі стратегії, які більш властиві висококонтекстним культурам, де контекст і відносини між учасниками спілкування відіграють важливу роль. У таких випадках мовленнєві акти можуть бути менш чіткими, а висловлення подяки або вибачення може бути залежним від невербальних сигналів або непрямих висловлювань.

Важливою точкою є перетин подяк та вибачень, коли ситуація може потребувати одночасного висловлення вдячності і жалю. Як згадано, невеликий зсув у контексті може перетворити подяку на вибачення, що відображає тісний зв'язок між цими двома поняттями. Наприклад, в англомовних культурах іноді

подяки супроводжуються вибаченнями, особливо коли хтось вдячний за допомогу, яка була надана через виниклі незручності.

Дослідження, такі як Coulmas (1981), акцентують увагу на структурі та схемах, за якими вибудовуються подяки та вибачення, що допомагає зрозуміти, як вони можуть співіснувати в мовленнєвій практиці.

Вибачення: Американці або британці часто використовують "Sorry" або "I apologize", навіть у дрібних ситуаціях. Це частина їх щоденної комунікації, що підтримує ввічливість та комфорт у розмовах.

### **Частота вживання**

В деяких культурах вибачення або подяка можуть використовуватися частіше, ніж у інших:

Британія: Вибачення тут є звичною частиною соціальної взаємодії. Британці можуть вибачатися навіть у ситуаціях, де немає явної вини. Наприклад, випадковий дотик у громадському транспорті часто супроводжується автоматичним "Sorry".

Thank you, наприклад, використовується при певних установах як засіб відтермінування взаємних комунікаційних обмінів без відношення до згоди співбесідників (ef Schegloff, Sacks, 1973.) Подібним чином, Excuse me або excuse me but часто можна спостерігати як функціонування розмовних рамок, які дозволяють розмовнику знайти аргумент незважаючи на те, як завершиться співбесіда із співрозмовником Coulmas (1981:91).

## Розділ 3. Класифікація мовленнєвих актів подяки і вибачення.

### 3.1. Класифікація мовленнєвого акту вибачення

Якщо ми проаналізуємо зовнішній вигляд прояву вдячності, то самі собою з'являться різноманітні критерії. І вони будуть мати різні відмінності. Отже, існують різні типи властивостей, які дозволяють нам виявити відмінності. Повернімося до зв'язку з першим пунктом. Комунікативний патерн вербальної подяки. Будь-яка вербалізація подяки спрямована на певну дію (або дії) людини, якій бажають добра, або на результат цієї дії. Це можна назвати об'єктом подяки. Об'єкт подяки може відрізнятися за своїм типом у дуже широкому діапазоні. Серед параметрів, за якими вдячність може відрізнятися одна від одної, особливо важливими є наступні чотири:

- вдячність *ex ante* (за обіцянку, пропозицію, привітання)

вдячність *ex post* (за послугу, привітання (апостеріорі))

вдячність за матеріальні блага (подарунки, послуги)

подяка за нематеріальні послуги (побажання, компліменти, привітання, інформація)

- вдячність за певні дії, ініційовані доброзичливцем.

Подяка за певні дії, які є результатом прохання, бажання, наказу з боку того, хто отримує подяку

== Вдячність, яка передбачає борг

Подяка, яка не передбачає боргу

Очевидно, що ці чотири критерії не визначають вісім різних класів вдячності, і вони, звичайно, не є остаточною систематизацією. Можна придумати й інші критерії, а перелічені не є взаємовиключними.

Відповідно до цієї квад্রохотомії, об'єкт вдячності може бути описаний з точки зору різних властивостей. Він може бути дійсним на противагу можливому; матеріальним на противагу нематеріальному; запрошеним на противагу не запрошеному; винуватим на противагу не винуватому. Очевидно, що об'єкт вдячності також відрізняється за шкалою вагомості. Різні об'єкти подяки вимагають різних стратегій подяки та респондентів, і це буде показано далі (розділи про респондентів).

Ще одним ускладненням є те, що природа об'єкта подяки - не єдиний фактор, який визначає вибір способу вираження подяки. Не менш важливою є якість міжособистісних стосунків між учасниками комунікації. Незалежно від того, чи це взаємодія між близькими друзями, членами сім'ї, незнайомими людьми, чи між працівником і роботодавцем тощо. Все це впливає на оцінку об'єкта подяки, а отже, і на вибір способу вираження подяки. Таким чином, соціальні зв'язки учасників і притаманні об'єкту подяки властивості працюють разом, щоб визначити ступінь вдячності, яку слід висловити в тій чи іншій ситуації. 3.1. Систематизація вибачень та її критерії.

Спробуємо розглянути вибачення окремо від подяки. Тут науковці знаходять спільну мову (Coulmas 1999:239). Як і вдячність, вибачення є реактивними. Вони формують посилення на перший елемент, як і вибачення, який складається з трьох місць. Це можна пояснити тим, що вибачення спрямовані на певну дію або навіть на певні наслідки. Ця частина перебігу подій сприймається як негативна і тому небажана для отримувача вибачення. Його співрозмовник вбачає в цьому причину для співчуття. Знову ж таки, об'єкт співчуття може варіюватися в різних вимірах, від одного типу вибачення до іншого. Він може бути описаний в термінах якоїсь шкоди, неприємностей чи незручностей, які співвідносяться як передбачувані та непередбачувані; ті, що



виражаються з боргом чи без боргу. Відповідно, існують різні типи вибачень, а також відповіді на ці вибачення.

Передбачуване втручання в нормальний хід подій вимагає вибачення *ex ante*, якщо дозволяють умови. Іноді вибачення і об'єкт вибачення з'являються одночасно. Якщо взаємодія ініціюється ініціатором або за умови, що ініціатор розуміє або припускає, що він небажаний для співрозмовника, він часто починає з вибачення. Наприклад, наступні слова представляють те, що Петті Кін першою сказала, коли підійшла до пана Гувера:

(38)

Петті перепрошує за те, що вона майже зробила, і негайно

Патті вибачається за те, чого вона ледь не зробила, і негайно пропонує своє вибачення.

Так само вторгнення до когось вважається предметом симпатії. Проблема тут полягає в тому, що ми не можемо запитати дозволу в людини, не втручаючись у цю особу, не роблячи цього безпосередньо (втручаючись). Звідси походить використання виразів вибачення як набору уваги. Також завжди існує ймовірність, що хтось, кого ми хочемо попросити про подальші дії, не відчуває особливого дискомфорту. Щоб врахувати цю можливість, ми тому. Найкраще почати з вибачень. Існують стандарти щодо того, про що можна попросити та очікувати почути від інших, і вони відображені в нюансах і різновидах вибачень, які вважаються доречними для конкретного випадку вторгнення, вторгнення в приватне життя тощо.

Те саме стосується вибачень *ex post*. Це залежить від природи і привабливості об'єкта вибачень. (i). Який тип формули ми виберемо. (Вибачте, вибачте. Мені дуже шкода, мені справді дуже шкода, я перепрошую, будь ласка, вибачте мене тощо) та (ii) чи будуть наші вибачення прийняті чи ні. Вибачте, «Я запізнився» може бути прийнято, якщо хтось запізнився на чийсь вечірку, але це може бути неприйнято, якщо хтось заважає комусь вчасно сісти на літак. Вибачте, що я запізнився. – Гаразд. Заходь. Але більше не спізнюйся (учень і вчитель). Пробач, будь ласка. – Так вже й бути. Але щоб це було в останній раз

(мати і син). Вибачте. – Треба дивитися, куди йдеш (на вулиці), пор .: Sorry. – Sorry. Зіставлення мовних формул, що вживаються при вибаченні в англійській й українській комунікації, виявляє істотні відмінності. Англійською формулою Sorry мовець виражає своє співчуття з приводу того, що відбувається (що сталося), вона не має спрямованості на адресата, не містить ніякого спонукання по відношенню до нього. Адресат у відповідь поспішає запевнити, що не відбулося нічого, що може зашкодити гармонії відносин. Англійські формули вибачення часто є не виразом жалю, а формальним знаком уваги. Вибач (те) в українців висловлює прохання вибачити, яке спрямоване на адресата і містить спонукання модифікувати його ставлення до того, хто говорить. Відреагувати на це прохання адресат може з більшим або з меншим ступенем готовності. Як і для висловлення подяки, для вибачення повинен бути привід, що проявляється у відповідній репліці-реакції Нема за що.

Визначною особливістю всіх вибачень є те, що вони приносяться незважаючи на (неминучість) об'єкта або суми їхньої сутності, яка знаходиться поза контролем співрозмовника. Ці випадки особливо часті в інституційному контексті, наприклад, якщо представник організації повинен вибачитися за затримку, коли він мав усі засоби, щоб уникнути цієї затримки (Coulmas 1999:256). Зазвичай він ототожнюється з організацією та виступає від імені цієї організації, але крім того, він також може висловити своє розчарування, не обов'язково через неправильний поворот подій, що є питанням висловлення вибачень.

(Едмонсон 1981: 273). Вибачення без відповідальності перед об'єктом симпатії з боку співрозмовника дуже схоже на вираження співчуття. Жоден із них не вимагає або не дозволяє вибачення, і не випадково, що подібні або ідентичні мовні прийоми використовуються кожного разу. Мені шкода, і багато різних варіантів можна використовувати для вираження жалю про те, до чого хтось мав або не мав відношення. Об'єкт симпатії не обов'язково повинен бути в чомусь винен перед співрозмовником. Іншими словами, якщо підійти з одного

боку (з боку), то межа між вибаченнями та вдячністю зливається у виразах співчуття.

На іншому кінці шкали загальних вибачень, де береться на себе відповідальність, виявляється величезна кількість схожих фраз з тими чи іншими видами подяки. Останнє проявляється найбільш чітко, коли ми розглядаємо стратегії відповіді на подяку та вибачення.

### **3.2. Реактивна відповідь адресата на мовленнєві акти вибачення та подяки**

Були розглянуті деякі типові конструкції, які слугують відповідями на вибачення та подяки. Стратегії, які підкреслюють їх використання, є також тими самими. Зокрема. Існують дві точки зору: впізнання об'єкту подяки або вибачення і звільнення об'єкту співбесіди від його ноші (винності і таке інше).

Або навпаки, спростування такого об'єкту та чи зменшення його ролі. Вибір якої із цих стратегій відбувається у даній ситуації -- залежить відповідно від ролі відношень учасників розмови та від природи об'єкту подяки та вибачень.

Особливо важливою є ступінь, із якою розмовник, який здійснює подяку або вибачення, є відповідальним або несе відповідальність за її втілення в реальність. Чи отримувача запитали, чи йому запропонували без його згоди, чи когось було включено до розмови або було таке припущення про його включення у деяку неприємну ситуацію. Таким чином це впливає на спосіб подяк та вибачень у сенсі їх взаємодії.

Наприклад *ex ante* подяки є, за способом, наперед створені подяки, спрямовані у напрямку декларації наміру щось зробити заради користі кого небудь іншого. У відповідь ми, за звичай, не використовуємо фрази, які мають на увазі, що ми виконали акт щодо користі нашого співрозмовника, такі як наприклад *not at all*. Формули, схожі на цю. Є більш притаманними, коли за ними слідом іде *ex post* подяки, оскільки шляхом їх використання ми уявно визнаємо існування об'єкту подяки.

Вищенаведена загальна відмінність між двома типами стратегій відповідей на подяки та вибачення є такою:

(38)

*Excuse me for calling you by name, Mr. Hoover, but I can't help knowing who you are with your picture in all your ads and everything (Vonnegut. Breakfast of Champions, p. 132).*

Excuse me for calling you by name, Mr. Hoover, but I can't help knowing who you are with your picture in all your ads and everything (Vonnegut. Breakfast of Champions, p. 132).

1. Визнаючи об'єкт подяки і вказуючи на те, щоби хто небуть не робив аби привнести його існування, було зроблено із радістю (*you are well come ? that`s quite all right please, it`s my pleasure, etc.* ).
2. Спростовуючи існування об'єкту подяки або зменшуючи його роль (*not at all, don`t mention it*).

Визнання об'єкту подяки не є завжди припустимим . Якщо, наприклад, подяки спрямовані на нематеріальний об'єкт подяк такі як наприклад комплімент *you are welcome* є , безумовно такими, що не викликають відповідну реакцію. Льстець не може дозволити висловлювання лесті .

За допомогою таких самих знаків , побажання головним чином не здаються на такі . які можна визнавати як об'єкт подяки за який розмовник може уявно вимолювати довіру. Розглянемо наступний епізод:

(39)

*'God bless you', said the manager. This was a fully automatic response many Americans had to hearing a person sneeze.*

*Thank you', said Trout. Thus a temporary friendship was formed (Vonnegut. Breakfast of Champions, p. 74).*

(40)

*'Exuse me', said mss Baker, " We should be off now to relieve a baby sitter"*  
(Fitzgerald, The Great Gatsby, p 15 )

Conductor (*handling over the ticket*): *Thank you*

*Passenger: Thank you*

*Conductor : thank you (Coulmas 1981:91)*

(41) "Excuse me," said the truck driver to Trout, "I've got to take a leak" (Vonnegut. Breakfast of Champions, p. 88).

(42)

*Suddenly I felt depressed, longing for something. I felt was forever beyond me . I got to my feet. "Thank you doctor "I said automatically. "Now you can return to your interrupted lunch. I'm... sorry I had to disturb you." "One of the hazards of my profession ,” he returned (Huges, Nurse at Golden Water, p. 73)*

(43)

*Ласкар устав з канани і зібрався йти На порозі ще глянув прхильно на Коляду і сказав:*

- *Як тільки повернешся, зайди, аби про все знав. Не шкодую, Диментію, що дав тобі державну посаду.*
- *Щасливої дороги!*
- *-- Дякую, пане, простіть за клопіт і прощавайте.*
- *(Івасюк, Серце не камінь, с. 252, )*

(44)

*-- Ви вибачте, Савето, не сам зайшов до вас. Ноги мої самі до вас довели,*

*Вибачайте за солодкий відпочинок та страву, що мав у вас. Стільки клопоту завдав вам. Чим відплачу за все ? Івасюк, Серце не камінь, с. 18.)*

*Thank you* Троута є «цілком автоматична відповідь» у даному контексті також. Не існує нічого такого значного у дійсності , що би наклало з боку менеджера які небудь обов'язки на Троута і при цьому відчувати подяку. Таким чином, *you are welcome* стало б у нагоді як дещо, що перекладає вантаж у якості відповіді.

В дійсності це можна вважати як явним недоліком у поведінці, оскільки God bless you- thank you являє собою діючу послідовність з двох місць (виразів). Дуже цікаві помітити як показово автор спрямовує нашу увагу на надзвичайну комунікативну функцію взаємного обміну на між особовому рівні: Таким чином утворилася тимчасова дружба». Ще однією причиною, чому отримувач подяки чи вибачення вказує на задоволення того, хто висловлює подяку (чи вибачення) за рахунок того, що було щось зроблено задля користі свого співрозмовника, може бути забороненим оскільки випадок протягом цілого епізоду був неприємним для останнього. Таким чином, «задоволення» є насправді не таким, що здається, а більш менш реальним як подяка за втіху (заспокоєння). Схожим чином, отримувачі подяк та вибачень цього типу не схожі на те, що об'єкт подяки немає заборгованості. Об'єкт подяки немає заборгованості, якщо за нього заплатили. Якщо ми купуємо якісь речі в бакалеї ми можемо з високим ступенем впевненості сказати thank you продавцеві, просто так як касир може відповісти thank you при отриманні від вас грошей. Але ані власник магазину ані відвідувач (покупець) не будуть себе поводитися відповідаючи "pleasure". Ця формула, схоже, має на увазі вільне рішення отримувача подяки. В контексті продажі та покупки, послідовність подій головним чином визначена наперед.

"O'key" являє собою відповідь респондента (отримувача подяки чи вибачення) за подяку чи вибачення. В той час, як основна функція в контексті вербальної подяки має на увазі отримання подяки, ситуація із вибаченнями дещо різниться. Тут це передає більш сенсу сприйняття. You're welcome (з підйомом тону) відповідно до (Mir 1992:1-20) є реплікою на вступне вибачення. Воно виконує сигнальну функцію щодо дозволу втрутитися і у той же самий час є проханням на втручання задля відкриття свого бажання. Слід зауважити, що негативна відповідь є досить нетиповою у випадках, подібних до цього, оскільки тон вибачення ставить на місце отримувача вибачення під суворим обов'язком пожаліти. Звичайно. Існують також стандарти, які відносяться до обставин, за яких ми спроможні легалізувати наше втручання до інших за допомогою засобів вибачень особи яка починає розмову.

Так само як із подяками, респондентів подяки можна розглядати з точки зору об'єкту суму який вони мають на увазі. Якщо ми кажемо “for this time I'll forgive you” , то приймаємо вибачення в той час як вказуємо на те. Що існує дещо, що слід бути вибачено. Навпаки, why, no that's quite all right виглядає скоріше за все як применшення існування об'єкту суму або спростування його взагалі.

Не так часто ми висловлюємо вибачення , які не викликають жодної реакції взагалі. Наприклад, коли покидаємо стіл у ресторані і таким чином закінчуємо або тимчасово перериваємо взаємодію ми «вибачаємо» самих себе:

*Suddenly I felt depressed, longing for something. I felt was forever beyond me . I got to my feet. “Thank you doctor ”I said automatically. “Now you can return to your interrupted lunch. I'm... sorry I had to disturb you.” “One of the hazards of my profession ,” he returned (Huges, Nurse at Golden Water, p. 73)*

Вибір форми вибачення в контексті цього типу , що ситуація за домовленістю, є втручанням в якість негативу – негативу для отримувача цієї інформації , отже інтервенція в послідовності подій. Подяки та вибачення можна розглядати у сенсі багатьох інших відмінностей. Дослідження щодо можливих респондентів є дуже важливим у сенсі двох різних причин. Однією із них є те. Що отримувач подяки (чи вибачення) забезпечує інтерпретацію об'єкта суму і об'єкта подяки , що співвідноситься з інтерпретацією плину подій, підкреслюючи відповідно вербальне вибачення та подяку. По іншому ідеться про умови їх використання , що виявляє структурне привітання подяк та вибачень.

### **3.3. Подяки і відповіді в культурологічному висвітлені**

Проблема міжкультурної сумісності щодо висловлювання подяк та вибачень є вкрай важливою. Ми твердо притримуємося тієї точки зору, що вибачення та подяки є стратегічними засобами найбільш важливою функцією яких є баланс відношень ввічливості між учасниками розмови. R. Lakoff (1973) переконливо довів серед інших (див. Brown, Levinson, 1978; Laver, Hutcheson 1972; Leech 1977; Neustupny 1968; Quirk 1968) , що ввічливість є універсальним лінгвістичним явищем. Відповідно до цих вчених, вибачення та подяки, здається, існують як

генеративні розмовні акти у кожній розмовній спільноті. Coulmas (1981) навіть висунув сміливу гіпотезу, що мова забезпечує зберігання цих зроблених розмовними засобів для виконання функцій ввічливості (Coulmas 1981:81). Однак він нагадує, що шлях, на якому культурний контент накладає обмеження на тип лінгвістичної діяльності, може часто бути побаченим для варіації в особливому шляху від однієї соціокультурної системи до іншої (ibid. 81).

Hymes (1971), наприклад, спостерігав, що британське Thank you відрізняється від американського Thank you. В той час як в американському англійському це є форма висловлення подяки, британське Thank you схоже на засіб формального відмічання сегментів деяких взаємодій лише з залишковим додатком «подяки» в деяких випадках (1971:69). В американському англійському Thank you також може бути використане як різновид вербалізації пунктуаційної оцінки взаємодії. Таким чином, він може з'являтися тричі в послідовності, якщо, наприклад, квиток на потяг вже продано:

З вивчення вербалізації подяки в мовах Південної Азії (Apte 1974) ми знаємо як по-різному вирази подяки використовуються співрозмовниками Індії у порівнянні із Європейцями. Подяка та відсутність заборгованості є більш пов'язаними між собою. Справді, немає такої речі як вербальна подяка яка не має на увазі відсутності заборгованості розмовника до співрозмовника, що слухає. Отже в ситуаціях, коли де справи долучений обмін речами, немає ніякої вербалізації подяки. Ані покупець ані власник магазину не обмінюються, таким чином, фразами еквівалентними до Thank you (Apte 1974:69) Схожим чином, аби допомогти один одному серед членів сім'ї є лише виконання обов'язків один перед одним. Таким чином будь-яка вербалізація подяки розглядається як табу і це вважається образою коли члени сім'ї або близькі друзі взаємодіють один з одним (ibid:79). Тоді впливає, що ми уникаємо не очікуваного конфузу. Серед японських звичайних формул виразів вибачення виділяються явно великі групи.

Існує велике різноманіття дуже загальних формул вибачення, які мають область змін не дуже специфічною. Вони використовуються у випадках. Коли Європейські співрозмовники можуть опинитися в ситуації коли важко знайти



об'єкт шкоди. Скоріше за все вони використовуються задля окреслення інших промовних актів такі як привітання, пропозиції, подяки із тоном вибачення.

Серед японських студентів англійської мови, загальною помилкою є вимовляти вибачення коли такі дії взагалі не очікуються або передбачаються у відносній спільноті спілкування. Відповідно, західні маємо консулювати цінності суспільства з метою визначення коли вербальна подяка розглядається належною платою за дії, супровід, або подарунок і коли це не є таким. Теж саме має місце і у випадку вибачення.

У суспільствах із високою свідомістю у виразі обличчя, таких як японці, не є дивним той факт, що ми можемо знайти багато зразків розмовної поведінки яка забезпечує учасникам розмови належні засоби для студенти мають досвід екстенсивного використання виразів вибачення у якості ризику щоденного спілкування або передбачення коли вони вперше приїхали до Японії. Навіть якщо він вивчив найбільш загальні вирази вибачення. Він вже дуже скоро виявить нестачу необхідних знань. Вибачення: Американці і британці часто використовують "Sorry" або "I apologize", навіть у дрібних ситуаціях. Це частина їх щоденної комунікації, що підтримує ввічливість та комфорт у розмовах.

### **Частота вживання**

В деяких культурах вибачення або подяка можуть використовуватися частіше, ніж у інших:

Британія: Вибачення тут є звичною частиною соціальної взаємодії. Британці можуть вибачатися навіть у ситуаціях, де немає явної вини. Наприклад, випадковий дотик у громадському транспорті часто супроводжується автоматичним "Sorry".

Thank you, наприклад, використовується при певних установах як засіб відтермінування взаємних комунікаційних обмінів без відношення до згоди співбесідників (ef Schegloff, Sacks, 1973.) Подібним чином, Excuse me або excuse me but часто можна спостерігати як функціонування розмовних рамок, які дозволяють розмовнику знайти аргумент незважаючи на те, як завершиться співбесіда із співрозмовником Coulmas (1981:91).

Sorry – одне з найуживаніших слів в англійській мові, яке чути повсюди і яке англійці вживають як форму вибачення не лише за реальні прояви неповаги, а й за уявні: You will hear this used all the time. For some reason, the best known to themselves, the English, as a nation, seem to apologize a great deal as much for imagined discourtesies as for real injury.

## **Розділ 4. Особливості мовленнєвих актів вибачення та подяки в сферах комунікації**

### **4.1. Формальні та неформальні форми подяки та вибачення**

*Чи потрібно нам казати «Дякую» і «Вибачте» нашим дуже близьким друзям, батькам, братам і сестрам, коханцям і життєвим партнерам?*

Погодьтеся з Скотт. Висловлювати подяку потрібно тоді, коли це слід робити. Крім того, чому не буде ввічливим до найближчої висловлювати подяку так як ми це робимо із незнайомою людиною? До цього висновку легко прийти: «Я люблю їх, вони знають про це, тому я цього не роблю (подяки)», але висловлюючи подяку, вас це не робить більш близькими; слід цінувати їх, не роблячи їм боляче. Наскільки довго цей процес подяки має тривати; оскільки це може привести до оберненої реакції і звучати як якась підробка, коли ви просто це кажете, тому що думаєте, що маєте так робити.

Спробуємо відповісти на це запитання в форматі індійського контексту.

Хоча це є дуже поширеною практикою в інших країнах використовувати слова як «дякую вам» та «вибачте», вони все ж сприймаються як дуже формальний спосіб спілкування в Індії серед близьких. В Індії є дуже популярним одне прислів'я: "Не слід ані вибачатися ані дякувати коли ми друзі".

Ми, в Індії, цього не робимо -- використовувати ці слова просто за для використання. Особисто я ніколи не використовую «дякую» для моїх близьких друзів, бо на рівні з розуміння має бути досягнута така думка, що я не роблю це як потребу у якомусь шоу моєї вдячності в такий спосіб і це є само собою зрозумілим.

Наступна думка людини, що навчалася в Тулейнському університеті.

Нам слід зробити зусилля і вибачитися, коли ми щось зробили неправильно і це стало наслідком болі або грубості. І нашого дякую слід прикласти зусилля

аби співрозмовник не послав нас подалі і не побажав нам більше його не турбувати. Саме так емоційно реагують , дуже часто, близькі люди.

Ось думка автору посібника : Самовдосконалення , засноване на науці  
Порада

Ви повинні сказати " дякую тобі " коли хтось щось зробив для вас . Якщо ця робота є суттєвою для тебе, зроби подарунок , або інакше дати це від себе, ти повинен смиренно дякувати їх за це.

"Вибачте" - це небагато більш складно. Нам слід сказати " вибач " , коли ти мати насправді скривдили когось і ми жалкуємо про те, що вчинили. Ситуації коли ти не повинен казати " вибач "

- Коли ви скривдили когось і ви про це не жалкуєте, або інакше коли ви нещирі в ваших вибаченнях .

- Коли ви не кривдили нікого, але людина відчуває себе скривдженою , а ви висловлюєте це просто аби заспокоїти співрозмовника

Наступна думка.

Так, висловлювання вдячності і вибачення є важливим у близьких відносинах, включаючи батьків, братів та сестер , коханців та життєвих партнерів . Ось чому :

Говорячи « Дякую »:

1. Подяка : це показує те, що ви цінуєте їх зусилля, доброту або підтримку .
2. Зміцнює обов'язки : подяка виховує позитивне почуття і підсилює зв'язок між вами.
3. Заохочення : це заохочує продовження підтримки і позитивну поведінку у відносинах.

Висловити "Вибач":

1. Відповідальність : коли ми просимо вибачення, то це демонструє нашу зрілість і відповідальність за наші .

2. Загоєння : у такому разі це може допомогти виправити непорозуміння або боляче відчуття співрозмовника

Ще одна думка

Ви повинні виходити з правил етикету культури тієї місцевості, де ви зараз перебуваєте . Наприклад, індіанці розглядають « Будь ласка », « Дякую тобі » і «Вибач» як формальність , тоді як люди в Америці розглядають це як природню частину розмови. Люди кажуть дякую тобі один одному в родині і це здається сильно неприроднім у індіанців .

Ось думка Скотта Лоу.

Ви повинні сказати дякую і вибачте до будь-який один коли ти означає це . Якщо ти не треба означає це , ти ймовірно не повинен сказати це , хоча там могутність ти разів коли ти не треба означає це але це є соціально відповідний для ти до сказати це .

Думка колишнього кіно- телесценариста.

Мій близький друг одного разу подзвонив мені і сказав:

*« Я вибачаюсь за все ті жахливі речі, які я сказав про тебе »*

Я запитав його що за жахливі речі він мав сказав про мене, а він відповів:  
*«Я насправді нічого не казав жахливе про вас , але якщо я колись це зроблю , то я вибачаючись зараз у випадку якщо я забуду це зробити пізніше , бо ранком я буду збентежений до розповіді тобі »*

У відповідь я сказав до йому *« Дякую тобі , це так було мило з твого боку, що ти подарував на мій день народження »*

Він сказав : *« Я не хотів купувати тобі який небудь подарунок, але я не знав коли твій день народження.»*

Працівник компанії NetApp (10 років тому)

Так, ми повинні .

Висловлювання подяки чи вибачення один до одного не є показником добрих відносин між двома людьми, якими близькими вони б не були. Також під час роботи не було правилом потреби вибачення між близькими людьми.

Завжди відчуваєш добре, коли люди шкодують про свої помилки і вдячні за те, що ми вказали їм на ці помилки.

Анонімний учасник .

Так.. однозначно так !!

Кожний хоче отримати оцінку визнання своєї любові до тебе. Якщо ми не висловлюємо подяку або вибачення ... потім ми використовуємо ці засоби беручи їх для надано .. очевидно ми також є в вище згаданих стосунках. Але кажучи «Вибачте» . подяка примушує їх усвідомити, що вони цінується досить у вашому житті !!

Фактично , вираження вдячності є обов'язковим для всіх .. більшість з нас не робить це тому , що не відчувають в цьому потреби , але повірте мене: кажучи ці гарна слова означає багато для вас щодо закриття якого питання , навіть якщо співрозмовники будуть заперечувати це !!

**Приянка Госвами** асоційований професор (фармація)

Дякую , я не знаю сказати що !

Я не пам'ятаю, що будь-коли казав « Дякую » моїм близьким друзям, батькам, братам і сестрам ! Ми сприймаємо їх як належне і ніколи не кажемо дякую.

Так, але ми примушуємо цінувати нас їх в різні способи

Вибачте, так, я зобов'язуюсь щось !

Якби я зробив щось неправильно або було боляче моїм близьким , я точно поросив би вибачення і відчував би в своєму вибаченні добро .

### ЗМІ асоційований у Prime Focus Technologies

Я завжди кажу дякую тобі , вибач за все , навіть своїм батькам. Моє « дякую тобі» є проявом моєї вдячності і моєї любові до близької мені людини . Якщо я відчуваю, що маю вибачитися, то я думаю, що людина наперед вже повинна знати про це.

Подяка та вибачення існують разом. Я все ще дякую своєму хлопцеві за те, що він бере мене до вечері, навіть хоча ми вже разом близько 9 років . Слід проявляти нашу вдячність, співчуття, сум ... Це частина нашого буття і вона не повинна від нас зникати бо ми недогледіли щось. Просто тому що з в відносини ти маєш залишатися людиною . Це звичайні (прості) манери

Звичайно це є важливим робити ті відчувати добре навколо тебе , коли люди знають, що ти є вдячний їм і є щасливий їм допомогти . Ви повинні бути вдячними з все те, що ваша родина робить для вас , якщо жодного дня вона не намагалася припинити це робити . І все вище сказане є гарною практика добрих манер .

Чи жартую я ? Звичайно ми повинні . Причиною є те, що я назвав «манери» . Все, чого я навчився в житті , я дізнався у важкий спосіб . Так! Коли ти припиняєш дякувати ближньому оточенню, ти крокуєш у поганому напрямку.

Так, якщо ти не висловлював їх (подяки та вибачення) але зараз хочуть представники деякі низького рівня розуму влаштувати ігри з вашими близькими, ви можете досягти величезних результатів, тому що слова мають потужний інструментарій лікування хвороби іншої людини аби спонукати людину робити те, що хочуть від цієї людини аби вона зробила. Це є типом соціальних відношень , або їх моделювання . Ми маємо відповідати умовно в

дитинстві за ті слова в конкретний спосіб : надати запит , або забути біль коли хтось вибачається . Дев'ять з десяти разів , ми робити це автоматично.

Любов бути собою і оцінюючи тебе: так часто ми це робимо із щирості і належного подальшого спостереження причини ( ні обґрунтування ).

«Дякую тебе» допомагає мене щодо рахунку оплати . Це допомогло мене ні турбуватися про речі коли я збирався збожеволіти через завдання по роботі .

Я вибачаюся, що завдав болю тобі, що я сказав : « мене впіймали при спробі негативної можливості і я трохи розчарований з все речі, які водночас відбулися зі мною» .

Не треба казати ці слова у звичайний спосіб або в запам'ятовувати спосіб . Хоча перетворювати це в дурний тон типу «вибаче що дякую тобі» не є необхідним в чудових відносинах .

Просто вчора я висловив вибачення моїй подрузі і це змінено якість наших відносин.

Абсолютно . Ні тому що я маю добрі манери , ні тому що хтось очікує цього від мене. Я це кажу і моїй собаці . Манери відіграють роль «мастила» в суспільстві, вони роблять взаємодії набагато гладкими .

Цікаво ... отже я є !

Так... чи це є англійською або будь-яким іншомовним еквівалентом . Але тільки коли ти по-справжньому це хочеш зробити . Ваші найближче оточення заслуговує на автентичність і правду, чесність ... а не просто мовлення губами тих слова , до перетворення їх до безглуздя зрештою !

Доктор наук, опубліковано 3 книги , світовий рекорд Тримач .

Чи вважаєте ви, люди повинні висловлювати подяку і вибачення до близьких, яких ми любимо ?



Звичайно , Так!

Ці короткі словесні фрази мають велике значення і пройшли довгий шлях . Це не той випадок, коли ми чуємо 10 разів подяку за те, що роблю через мою любов. Принесення склянки з вода ,

Ось приклади:

- Перемикання в струму ( вмикання / вимкнення) ,
- Спільне падіння людей (що поруч) ,
- Дарування пульту від телевізора ,
- Тримання дверей
- Нагадування їм про їх погану роботу ,
- Прохання увімкнути голосніше їх улюблену музику ,
- Беручи їжу для перегляду фільму ,
- Коли хтось приніс шоколадку .

Виконання цих простих речей заслуговує на подяку , а можливо --ні . Але так, кожен раз я чую їх , ти висловлюєш подяку за прості речі...

атеїст , канадець

так однією із найбільших проблем у відносинах є те, що коли люди з цього не роблять шоу за вдячність для іншої особи , або визнати коли вони прикручені вгору і засмучені в іншій людині .

Не треба таке людям робити і слід припускати, що просто тому що ти є близьким другом, то ти є звільнений від манер .

Чи слід нам казати " дякую вам" або ' вибачте ' в дружбі ? Чи існує дружба на основі ' дякую тобі ' і ' вибач мені ' ?

Звичайно ми повинен сказати дякую тобі якщо йдеться про друга. Якщо хтось отримує щось зроблене, за що він (вона) повинені подякувати і сказати вибачте якщо ти зробив або сказав щось неправильно. Основою людських стосунків є вдячність за доброту і вибачення за речі, з якими щось пішло неправильно. Чому я б не подякував другу, який стояв за мене у важкий час або вибачився, якщо щось я сказав або зробив боляче, навіть якби я цього не зробив, все ж означає боляче.

Я інвестую в відносини.

Так, передбачувано потрібно сказати «вибачте» вашому життєвому партнерові, навіть якщо це є не вашою помилкою.

Як щойно наречена, я зіштовхнулася обличчям до обличчя з подією і випадком, що були чужими до мого. Буття між сім'єю, я думаю це повинно мати було дано. Проте реальність і сценарії не повинні часто сходитися повністю. Як сором'язлива, налякана наречена, коли я була відчувала втому від ритуалу і очікування що були поза межами мого розуміння і комфорт зона, я борсався і майже втоплений. Мого чоловіка підтримка витягнув мене через. Його «вибачте» не було насправді очікуваний або гарантований реально. Це не було його помилка що його наречена була незвична до середовища, яке було відоме лише для нього!

Він сказав вибачте. Він зламав мої відчуття (більше)

Так! Вони досі заслуговують на нашу повагу.

Абсолютно.

( Мене робить сумною коли я бачу, що там це люди, які думаю, кажучи дякую, ти є теж формальною для інтимних відносин. Гадаю, я повинна мати відібрати, що відсортувати в якості ранніх етапів побачення.)

У моєму світогляді, люди прагнуть бути оціненими. Люди роблять (подяки і вибачення) «не припускаючи» їх оцінювання, як правило; відчуття, що наші зусилля помітили, може зробити величезну різницю в як гладко відносини з будь-який сортувати працює.

Це все соціальні мастила , без яких більшість з нас стануть трохи іржавими без цього .

Якщо ви не висловлюєте подяки до вашого партнера, ваші відносини можуть бути вразливими через те, що хтось саме висловлює подяку

З деяких скрутних обставин, ми спілкуємося із незнайомцями більше люб'язно ніж із нашими друзями і сім'єю.

Це просто є формою отримання зворотної довіри до речей які ми робимо. Мабуть тому що ми вважаємо зовнішній світ як реальність , коли він є відображенням на систему наших переконання . Ми живемо дивлячись в дзеркала .

Дякую тобі є простим підтвердженням вчинку , жесту або діяння, яка вказує на твою перевагу на чудовому , хоча б і маленькому, але твоєму особистому шляху. Подяки та вибачення також супроводжуються жестами (див вище в 3 розділі), якщо вони не спонукають до будь яких дій, на які були передбаченими

Часті використовувати з в слово " вибач " робить це менше впливовий . американці і канадці прагнуть до сказати це в все спосіб з ситуації . Потім коли ти робити мати щось ти бажання до експрес смуток для або зробити вибачення про " вибач " можна відчувати подобається порожній слова . Дії з вибачення і кажучи вибачте менше часто коли це є насправді гарантований справити враження мене багато більше.

Не важливо що сказане у підтексті, дуже важливо сказати Дякую і вибачте . Це так важливо що ти висловлюєш свою вдячність назустріч їм аби вони зробили що завгодно і нехай вони знають, що ти цінуєш, що вони зробили для тебе. І розкажи їм що ти вибачаєшся тільки коли ти насправді шкодуєш про те, що ти зробив . Вони будуть однозначно цінувати це .

Так тому що ти висловлюєш свою вдячність до них. Якщо тобі не треба сказати про це, тоді хто небудь інший може подумати, що ти егоїстичний. Після кожного кохання любить дякувати . Інакше це може зруйнувати ваші близькі відносини .

Це змінюється у відповідності до характеру вашої роботи. Якщо ви маєте такий стиль роботи, коли вам не потрібно дякувати. Якщо ти використовуєш вибачення, то це ще не означає що ваше вибачення може завжди все вирішити.

Абсолютно. Ви ніколи не повинні відноситися до вашого коханого гірше ніж ви це робите із випадковою людиною, яку ви зустріли в суспільстві. Ввічливість і манери поведінки мають бути навченими вдома.

Моя думка полягає в тому, що це залежить від ситуації. Ф навіть можу сказати, що це нічого не вартує для однієї людини, а от для іншої людини це може бути суттєвою різницею

Якщо йдеться про малі речі, коли вам подобалося отримати каву або щось інше випадкове, то ви повинні сказати вибачення. Якщо ж йдеться про великі речі, то ви повинні виказати прояв любові. Все просто.

Однозначно ні . Якщо вони є насправді близькі до тебе, і вони зрозуміють сенс не сказаних тобою слів. Якщо висловлювання не відбувається, тоді про все вказують твої жести.

Ви повинні завжди казати " дякую " незважаючи на те, кому ця подяка адресована. Як для " вибачте ", це слово що є зловживання . Це так часто використовується коли " вибачте я повинен зайняти його місце . Це використовується при спробі виправити помилку ; ти можеш ніколи не виправити неправильне ( змінити в минуле ) ти може також нести відповідальність зате, що ти сказав / зробив і запитати для прощення ( вибачення ).

Проблема з " вибачте ", коли використовується для дії у разі потреби прощення , раз слово використовується , що певна дія не повинна бути дубльованою ; не слід ніколи ніколи очікувати на багаторазові шанси .

Вибачте використовується для жалі і співчуття і повинен тільки

... ( більше )

Звичайно !! Це просто жест який повинен сприйматися як формальність у будь-який час . Його слід розглядати як поширений етикет, який можна практикувати будь-коли потрібно !! Але так це потрібно робити щиро, ні просто заради мовлення цього !!

Хто завгодно допоміг тобі -- ти повинен сказати " дякую "; будь кого ти образив , ти повинен сказати " вибач "

Так тобі слід , твоїм батькам , я думаю, сказати дякую щодня !!!!! Тому що ми є тут тільки завдяки їм .

Ви повинні однозначно сказати " дякую тобі" вашому дуже близькому другові, в сім'ї , коханцю, співмешканцю . Вони опиняються на самоті, коли речі йдуть погано або тобі потрібна їх підтримка . Тобі не тільки слід думати про причину подяки, але як маленька ввічливість щодо подяки їх за дію доброти або думки особливо важливі за ті що побачив ти гірше і залишилося в вашому

житті . Ті слова може передати і визнати повага , вдячність , доброта , вдячність і любов , і вони тобі нічого не варті але миттєвою є думка і зусилля .

"Вибачте" - це трохи різні . Це так часто не щиро

... ( більше )

Так. Це допомагає триматися сильними разом і поширювати щастя . Ніхто інший не заслуговує на вашу дякую і вибачення більше ніж ці Люди .

**Любов означає, що вам просто ніколи сказати « вибач»**

І більшість емоційний шматок з кінематографічний музика :

Дивлячись на своїх дітей . значення " вибачте " приблизно ні до чого. Ми повинні висловлювати наші емоції але кажучи « дякую » вам або " вибачте " , тому що ти є обумовлений так робити і воно не підтримує певного значення взагалі .

Якщо у вас близькі стосунку, то одних ваших дій наразі досить аби передати повідомлення – подяки чи вибачення. Слова не є необхідними .

Якщо ти є дуже близьким до своїх друзів , батьків , братів і сестер , коханця і життєвого партнеру, тоді задля моєї довіри тобі не треба казати ці слова , вони автоматично зрозуміють що :)

Це застосовується до ні тільки тих, кого ви любите , але кого завгодно, хто заслуговує на це .

Чому ? Гм , якщо відійти в сторону і подумати над причиною, то відповіддю буде: можливо тому що є манери ?

Мій бос розповів мені одну річ ..  
" ви " і " Будь ласка " будуть способом його довгого використання з метою отримання речі, яка зроблена для тебе. Будь ким завгодно . :)

Так, це є дуже необхідним аби мати почуття за вдячність назустріч усьому. Все починається від матінки землі до нескінченності .. так чому є не стосується родичів і друзів , під час прояву цього почуття вдячності , одна річ є дуже важливою. Мається на увазі **ВІДЧУВАТИ ШКОДУ** або **ВІДЧУВАТИ ДЯКУЮ** від самого нашого серця . Багато людей дуже часто вживають термін « вибач » і повторюють ті ж помилки знову .. це вибачте є нічого не варто тоді як коли ми відчували в терміні вибачте впевненість в тому, що та сама помилка ніколи станеться знову що я коли ми повага це слово і стати кращим людина. Це є дуже важливим до відчувати ці дві умови

Всі близьки будуть казати, вони не обов'язково очікують це . Але вони відчують приємно якщо висловив подяку чи вибачення . Особливо мені це подобається, що хто завгодно розповідає мені мене

*Дякую - бо зробити щось або надання їм щось, що приносить мені радість .*

*І Вибачте, я ні очікував , бо я відчуюю це можна уникнути в більшість зрілий обставини .*

Так Ми повинні сказати їм кожному – так часто як воно потрібне застосовувати .

Виїзд в серіал « Неприборканий » ... це доступний на Netflix і також на YouTube (я думаю ). Вся мета щодо отримання другого шансу повернення в життя є зробити кола , кажучи « Дякую » та «Вибачте» -- всім людям ти можливо може . І це включає в себе все в мертвий люди , навіть хоча вони може немає довше чути ти , або догляд .

Тому що ми маємо сказати ті слова як багато для нас самих як ми сказали їх для інших людей .

життя в Діндігул , Таміл Наду , Індія

Просто кажучи « дякую тобі» і « вибачте» не вірно .. ці два слова є просто виразом наших почуттів назустріч комусь, хто є відправною точкою, кому ми повинні бути вдячними і відчувати жаль відповідно до ситуації .....В цій справі ти можеш робити, кажучи що завгодно ти хочеш

Не треба зловживати терміном « Вибачте» і ти може ніколи достатньо не сказати «дякую».

Люди достатньо не роблять , висловлюючи подяку. Висловлювання подяки є дуже легким способом щодо показу того, що ти відповідаєш взаємністю і цінуєш що близька людина робить для тебе. Можна пропустити елемент надання подарунка, якщо ти можеш просто подякувати людині за те, що вона є дивовижною для тебе. Коли дехто розповідає тобі, що він цінує вашу присутність в їх житті, в його найкращих почуттях . Люди думають, що він зрозумів , але йому просто подобається коли люблять щоб хтось розповідати їм це щодня , ти повинен щось робити приємне близької до тебе людині.

Зараз вибачте, коли ви робити щось неправильно , ти повинен сказати вибачте

... ( більше )

*Чи слід нам казати " дякую вам" або ' вибачте ' у дружніх стосунках ? Чи є така дружба, що базується на основі ' дякую тобі' і ' вибачте ' ?*

Так. Немає.

Ви повинні сказати « дякую вам » або « вибачте » кожному члену сім'ї особисто.

Ні, звичайно дружба не є на основі фрази « дякую ви » або « вибачте ».

*Яким є найкращий або справжній спосіб сказати "Я вибачаюсь" батькові, матері, сестрі, братові, подрузі, друзові і родичам?*

На відчуття не сподівайтесь.

І робить щось, що їм вони подобається за для розплавити їх гнів. І лише потім просто кажіть « Я вибачаюсь »

Слова мають потужність. Слова є простими.

Не треба ускладнювати їх уподобанням почуттів.

*Між кажучи «Вибач» і «Дякую тобі», що з них ми повинні використовувати більше?*

' Дякую тобі '.

Коли ми кажемо « вибачте », розмова далі все про людину, яка вибачилася, і як погано вона відчуває і будь ласка пробачте мені .

Коли ми кажемо " дякую тобі", це думками ми вже про ту іншу особу, і вдячність їм підносить їх важливість відповідно наших помилок поки ми працювали самі на себе. Наша подяка вказує на наше розуміючи, що ми є ні ідеальними і спів розмовник надає нам шанс на виправлення .

Зокрема, жінки є соціалізовані щодо багатого висловлювання " вибачте " . Вибачте за надання їм пріоритету. Вибач за те, що тебе розлютила тому, що я зробила щось розумне . Вибачте за те, що не бажаю мати з тобою секс .

*Як зробити (висловити) вибачення до батьків?*

У традиційному товаристві такому як Китай, « дії говорять голосніше ніж слова ». Зміна вашої поведінки є набагато більше важливою ніж фантазія слова, але це є в найкращий спосіб висловити що ти по-справжньому вибачаєшся

Фокусування цього наміру, як показано було в поведінці в Європі і Сполучених Штатах ( раніше школи і в ЗМІ зробили узгоджені зусилля до заборони будь-яких виразів християнської етики ), коли міст з в десять Заповідей було прийнято як в основа для стабільного, впорядкованого суспільства ( навіть для агностиків і атеїстів ).

Набагато значущим щодо вибачення є створення свідомого зусилля для демонстрації поваги для у

**Це відповідає фразі «Мені подобається », коли висловлюючи почуття назустріч нашим батькам, братам і сестрам або дружині ? Як може ми точно висловити наші емоції назустріч нашим любимим ?**

Все це є вбудованим в тебе. Тобі не потрібно добирати яких небуть слів, але показати все в дії.

Будь-які почуття назустріч батькам є виявленням вдячності . Вони дали тобі життя . Вони підтримують тебе всюди під час зростання. Та і далі . Особливо, коли ці роки були найважчі для тебе.

В емоції до брата і сестри це через товаришність. Любов, ненависть, конкуренція, толерантність, доброзичливість і так далі . Це пори року ви використовуєте з емоціями .

Подружжя – це взаємодія на 360 градусів («кругова або повна порука»). По – перше, продовження роду . Ваша здатність до створення інших живих істот -- людей . По- друге, команда робота , третя одночасне старіння разом. Всі є різні . Ми вчимося на своєму власному досвіді .

**Ви кажете «будь ласка» , «вибачте» , і «дякую тобі» до ваших батьків, братів і сестер ?**

Ні, я не розмовляв зі своєю матір'ю в 24 роки , із моїм батьком в 23 роки , і не розмовляв зі своїм братом або старшою сестрою в 17 років . Я нічого не маю аби дякувати їм ні так само ні за що вибачатися.

**Чому є це так важко сказати «дякую тобі» і «вибачте» для деяких людей?**

Деяким людям не до вподоби ці засоби спілкування із поганими людьми, якщо вони скажуть такі фрази . Їм подобається коли є необхідність у чомусь, вони не були самодостатніми щодо вирішення якихось питань самостійно, якщо вони скажуть « дякую тобі» , або вони зробили щось неправильно , якщо вони скажуть «вибач нас»

Але інші люди потерпають від цього через культуру . У багатьох культур , близькі друзі не вимовляють ні слова , тому що їх друзі не хочуть цього від них, відчують що вони " програють " ( їм соромно)

**Що можна придумати у якості найкращого способу сказати «вибачте» ?**

Вона - Ей , слухай тобі не слід так доглядати за собою в наші дні .

Він - Що сталося ?

Вона - Дивись за своєю щоденною рутинною і своїм здоров'ям .

Він - я підійшов і покарав.



Вона - Як відбувся ваш останній футбол матч ?

Він – Та пішов він , ти знаєш, щось пішло не так .

Вона - Ти замінили через твою низьку витривалість , так ?

Він - Так .

Вона - Отже , я почну від завтра тренуватися , і ти будеш приєднуватися , добре ?

Він - Звичайно , чому ні .

Вона - До побачення , до зустрічі у парку о шостій наступного ранку

Вона прийшла до парку о шостій , чекала на нього, але він не прийшов. Вона пробігла десять кіл поодиноці і пішла додому .

Він надіслав їй смс - Як багато кіл ти пробігла ?

Вона розлютилася ...

**Чи слід тобі сказати " вибачте " або " дякую тобі" коли маєш справу із незручними людьми?**

Мені не подобається коли люди є надмірно апологічними, в цілому. Я знаю жінку, яка , здається, на початку кожного речення використовує « я», вибачте , але ...”

Я думаю відповідь залежить від рівня домовленості . Сьогодні хтось запитав по телефону про призначення до мене о 15:00 . Я міг би мати сказав : « Вибачте , але в мене ЗАМКНЕНО тоді ». Але я думаю : « Моє вибачте » схоже на зловживання . Це може мати значення терпіти, що завгодно .

**Як я примушую свою наречену терпіти, кажучи дякую тобі , вибач , і будь ласка ?**

Мої батьки би завжди казали «дякую тобі» , «вибач» , Ласкаво просимо до нас . Це відчувалося насправді приємним почути від своїх батьків такі речі. Я не думаю, що моя мама будь-коли використовувала до мого батька такі фрази . Вони були одружені понад п'ятдесят років . До мене пришла думка, я не думаю що мій тато дзвонив моєї мамі за першим приводом.

Вау , я ніколи цього не усвідомлював до сьогодні .

Все одно , можливо просто дати їй час до більшого комфорту з тобою. вона буде просто поважною і там нічого немає неправильно в цьому.

Спробуй приділяти їй більше уваги, концентруйся на ній , слухай її допоки не зрозумієш її . Дізнайся про неї трохи більше ніж ти знав до цього

**Як повинен хтось відповідати якщо його партнер просить вибачення при цьому кажучи щось боляче " Вибач мені якщо я образив тебе "?**

Не треба відповідати вашому партнерові на будь-які слова . Натомість відповідайте за себе і подумайте: « Чому я тримаюся цієї людини як свого партнера коли він не робить навіть спроби відчувати погано після того, як він наніс болю моїм почуттям ?»

Яке зауваження він зробив до тебе (« Я вибачаюсь якщо мені боляче за ваші почуття » ) є величезним червоний прапор що він не турбується про вас

Подумайте про це теж : коли партнер здатний до любові , любить тебе , вони рухаються до впевненості, їм вони не треба робити або казати що завгодно що болить у тебе .

*Якщо і коли це партнер усвідомлює він зробив боляче вашим почуттям , він не буде*

**Як у найкращий спосіб сказати «вибачте» ?**

Гмм , це ні в найкращому для мене, але я маю зроблено це колись. Останній рік у мене була бійка з моїм любовницею і вона заблоковано мене від WhatsApp , дзвінки , телеграми та інші обмін повідомленнями програми . Раптом одна ідея прийшла мені на думку . Я написав її формальний лист і вона вже не могла чинити мені опір, простивши мені .

## **4.2 Особливості мовленнєвих актів вибачення та подяки в сфері Бізнесу**

У професійному середовищі електронні листи є важливою частиною комунікації, і вибір правильних фраз може значно вплинути на ефективність та ввічливість листування. Однією з найбільш поширених фраз є "I hope this email finds you well", яка використовується для привітання та виявлення добрих побажань на початку листа. Це також показує вашу турботу про співрозмовника та створює позитивний настрій для подальшого спілкування. Аналогічно, можна

використати "I trust you're doing well", що звучить більш формально, але також підходить для офіційних листів.

Коли ви хочете звернутися до когось із запитанням про їхні дії, корисною буде фраза "Did you reach out to the client?". Це питання часто ставлять, коли потрібно дізнатися, чи була зроблена спроба зв'язатися з клієнтом або партнером. Вона є менш прямою, ніж просте питання, чи зв'язались з людиною, адже підкреслює саме намір чи ініціативу. Тому це може бути важливо, якщо хочете дізнатися про дії вашого співрозмовника без припущень.

Водночас, коли ви хочете конкретно вказати на момент, до якого ви плануєте зв'язатися з кимось, використовується фраза "I will get in touch with you by Friday". Така конструкція дає чітке розуміння часу, коли очікується контакт. Вона є прямим і зрозумілим способом комунікації, що допомагає уникнути непорозумінь. Важливо зазначити, що це не просто обіцянка зв'язатися, а й вказівка на час, що робить її конкретною і зручною для планування.

"Reach out" і "get in touch" мають схоже значення, але використовуються в різних контекстах. "Reach out" більше підходить для ситуацій, коли ви хочете підкреслити свою ініціативу чи спробу встановити контакт, особливо якщо це перший крок. У свою чергу, "get in touch" вказує на фактичне встановлення контакту, коли комунікація вже здійснена або планується на конкретний час. Це робить обидві фрази корисними в різних ситуаціях, в залежності від того, що ви хочете передати співрозмовнику.

У багатьох випадках важливо не тільки написати листа, але й вчасно дістатися до потрібної людини. Коли вам потрібно підтвердити, що ви зробите все для встановлення контакту, фраза "I will reach out shortly" буде доречною. Вона показує, що ви готові діяти без затримок і важливе завдання не залишиться без уваги. Подібні фрази підтверджують вашу відповідальність та організованість.

Якщо ваш лист стосується надання інформації чи вирішення завдання, можна використати вираз "I just wanted to follow up". Це корисно, коли ви хочете дізнатися, чи була виконана якась дія або чи отримали відповідь на попереднє

повідомлення. Таке звернення допомагає підтримувати діалог і демонструє вашу зацікавленість у результатах. Важливо, щоб такий вираз не звучав надто наполегливо, тому його слід використовувати в контексті ввічливого нагадування.

Коли ви чекаєте відгуку від співрозмовника, корисною буде фраза "Looking forward to hearing from you". Це проста, але ефективна фраза, яка показує вашу готовність до подальшої комунікації. Вона підходить для завершення листа і дає зрозуміти, що ви очікуєте відповіді. Це ввічливий спосіб залишити простір для подальших дій без тиску на співрозмовника.

Якщо ви бажаєте уточнити якісь деталі або отримати підтвердження, можна використати фразу "Please let me know if you need any further information". Це чіткий запит на додаткові питання і вказує на вашу готовність допомогти. Така фраза є важливою для формальних ситуацій, де потрібно надавати точну інформацію або забезпечити зрозумілість. Вона також демонструє вашу відкритість до комунікації.

Для завершення більш формальних листів можна використовувати вираз "Thank you for your time and attention". Це виражає вдячність за те, що співрозмовник приділив час вашому листу. Вона є однією з найпоширеніших формул для завершення офіційної комунікації. Така фраза не лише підкреслює вашу ввічливість, але й допомагає зберегти професійний тон діалогу.

Коли ви хочете закріпити важливі моменти або нагадати про запит, можна сказати "I just wanted to confirm". Це дозволяє чітко акцентувати увагу на важливих питаннях, що потребують уточнення або підтвердження. Така фраза допомагає уникнути непорозумінь і залишає простір для уточнення деталей. Вона є ефективною при роботі з важливими завданнями, де необхідно отримати остаточну ясність.

Тож, можливо, ви надсилаєте комусь повідомлення, залишаєте повідомлення на їхній машині або надсилаєте повідомлення через програму чату, службу обміну повідомленнями чи електронну пошту

і кажете ,

"I will get in touch with you by Friday."

Or, "I will get in contact with you by Friday."

Отже, ви можете звернутися до клієнтів, звертатися до клієнтів. Ви можете зв'язатися або ви також можете зв'язатися з ними. Далі, щоб зареєструватися з кимось. Тепер, коли ви зареєструватися з кимось, це означає, що ви контактуєте їх для оновлення інформації про щось, тому що ви просто хочете побачити статус проекту, статус стосунків, які ви намагаєтесь розвинути з конкретним клієнтом або клієнтом. Отже, коли ви зареєструватися з кимось, ви просто натискаєте на них на плечі і кажучи:

"Hey, how is it going?"

Okay?

Так, наприклад, можливо, ви зареєструвалися у Роба, а Роб зв'яжеться з вами у відповідь. Він повертає вашу електронну пошту, і, вибачте, ви Роб, і хтось зв'язується з вами, і вони зв'язуються з вами у відповідь і кажуть:

"Hi, Rob. Thanks for checking

in." Right? Like, "Thanks for sending me a message.

Thanks for tapping me on the shoulder." Okay?

Це можливо, якщо ви працюєте в офісі, в якому ви зустрічаєтеся зі своїм босом раз на тиждень, можливо, або ви щодня перевіряєте свою команду.

Це означає щодня або, можливо, раз на тиждень. Отже, якщо ви робите, якщо ви робите роботу прямо зараз, як часто ви перевіряєте свій відділ?

Як часто ви зустрічаєтеся зі своїм босом, щоб просто отримувати найновішу інформацію, отримувати найновішу інформацію оновлення? Далі, слідкувати за кимось. Отже, це схоже на реєстрацію, але різниця в тому, коли ви слідкуєте за кимось, це не означає, що вони зловили, що спілкування обов'язково було між двома способами. Так, наприклад, якщо ви хтось, хто продає ваші послуги клієнтам або потенційним клієнтам, потенційних клієнтів, і ви зв'яжеться з ними та ви не отримаєте відповіді. Гарзд, ви отримуєте нульову відповідь.

Можливо, вони бачили вашу електронну пошту. Можливо, видалили. Може, не відкрили. Можливо, вони відкрили його і сказали:

— Мені нецікаво. Або: «О, може, пізніше».

Ваш начальник може попросити вас зв'язатися з ними. Це означає, що зв'яжіться з ними знову. Отже, коли ви спілкуєтеся з кимось, ви надсилаєте наступне повідомлення, ще одне повідомлення, ще один електронний лист, тому що ви отримали мій електронний лист? Ви отримали моє повідомлення? У вас є запитання? Це типи питань ви запитуєте, коли ви слідкуєте за кимось, щоб отримати більше інформації, запитайте, чи отримали вони вашу інформацію в першу чергу. Так, наприклад, переконайтеся, що ви зв'яжіться з ними завтра. Тепер я згадав це, ви знаєте, з подальшими діями, іноді інша особа навіть не зв'язувалася з вами що завгодно. Цілком можливо, що у вас вже є деякий час спілкування з цією людиною також. І, можливо, ви над чимось працюєте і людина не відповіла вам протягом п'яти днів про щось. І ваш бос каже: «П'ять днів? Це довго.»

Ви повинні стежити за ними. Обов'язково зв'яжіться з ними. У такому випадку вони також можуть сказати, переконайтеся ви зареєструєтесь у них. Попросіть їх про оновлення.

Яка остання інформація? Добре, далі. Ось деякі повсякденні слова, але я хочу показати вам, які прийменники часто працюють і хто з них не потребує прийменник. Отже, деякі люди цим користуються неправильно. І тому я хочу переконатися, що у вас є основи, щоб ви їх освоїли ви використовуєте їх ефективно та правильно у своїй англійській комунікації. Отже, запитуйте та запитуйте приблизно. Отже, можна про щось запитати. Ви можете запитати когось про щось. Запитати - це більш офіційний спосіб висловити запитання. Ви можете запитати у когось про щось або просто запитати про щось.

So, for example, "Hello, I'm writing to inquire about your prices." Or, "Hello, I'm writing to ask about your prices." So, both of these are possible.

Запитати — це гарне офіційне слово, яке ви можете використовувати, якщо хочете звучати більш професійно. Йдемо далі. У нас є відповідь, відповідь,

відповідь, повернутися до. Усі вони в одній родині слів. Ви можете використовувати їх усі в електронному листі або під час розмови з клієнтом, клієнтом або колегою.

Отже, ви відповідаєте комусь. гаразд Ви відповідаєте на повідомлення. Тож не кажіть,

"Thank you for replying me."

Say, "Thank you for replying to me."

Don't say, "Thank you for replying my message."

"Thank you for replying to my message."

Отже, ви завжди комусь відповідаєте. Ви комусь відповідаєте. Відповідь інша.

Ви відповідаєте комусь або відповідаєте на повідомлення. Якщо ви використовуєте відповідь на, це означає, що ви перебуваєте в підпорядкованому до когось становищі. Отже, якщо хтось питає вас,

"Whom do you answer to?" Це означає типу ,

"Who is your boss? Who is your superior?"

"Oh, I answer to David. David is my boss. I answer to him."

Але ви можете відповісти на запитання, відповісти на повідомлення, відповісти людині. Отже, отримати від когось відповідь, це більш неформальний спосіб сказати, відповісти, відповісти комусь. Так, наприклад, дуже поширене речення,

"I'll get back to you as soon as I can." Or, "As soon as possible." Or, "ASAP." So,

"I will respond to you. I will reply to you. I will answer you as soon as I can."

Did you respond to her? Did you reply to her?

Did you answer her? Did you get back to her?

Отже, як ви бачите, усі вони говорять про повернення комусь повідомлення. Добре, як справи поки що? Ви це слухаєте? і кажучи,

"Yeah, this is great stuff. Okay,  
I got more great stuff.

Продовжуємо далі. Гаразд, далі ми говоримо про оновлення або отримання останньої, найновішої інформації про щось. Отже, ви можете надати оновлення на щось комусь. Ви можете надати оновлення. Надати — більш формальне слово. Дайте більше нейтральне слово. Дати оновлену інформацію про щось і знову комусь. Ви можете отримати оновлення. Це отримати. Отримувати оновлення про щось від когось, і ви можете оновити когось. Ви можете використовувати «update» також як дієслово. Отже, ви можете оновити когось на щось. Отже, давайте подивимося на приклади речень.

"Feel free to use these in  
your emails. Could you please send me an update  
on your availability?"

Отже, ваша доступність означає, коли ви вільні, коли ви доступні  
у вашому календарі.

What's your schedule like?

Maybe I'm scheduling a meeting with you.

"I'll update you tomorrow." Right?

Ви також можете сказати ,

"I will send you an update tomorrow. I will  
provide you with an update tomorrow."

І далі ,

"Did you get an update on the status of the



payment?"

Тож, можливо, ваша бухгалтерія запитуючи вас про це, або ви запитуєте свій відділ, це ваша бухгалтерія.

"Did you get an update from the customer on the status of the payment? Have they paid us yet?"

Отже, знову ж таки, ви можете надати або надати оновлення. Ви можете отримати оновлення, щоб отримати його, і ви можна просто оновити когось, надати їм останню інформацію із усієї інформації. Далі ще одне поширене слово «відправити».

Отже, ви можете щось комусь надіслати, а можете просто надішліть щось. Ставлю дужки, які означає, що це необов'язково. Це конче необхідно. Отже, ви надсилаєте щось. Ви не можете просто надіслати, ви маєте щось надіслати. Надіслати щось, або надіслати щось комусь. Або ви можете надіслати комусь щось. Отже, ви можете надіслати мені деталі, надішліть мені вашу доступність. Ось ми і дійшли.

"Thanks for sending me the file. I'll send the attachment

this afternoon." And here you could say, like,

"I'll send you the attachment this afternoon.

I'll send the attachment to you this afternoon."

Це також можливе . І нарешті, "to forward something to someone" або "to forward someone something".

Отже, коли ви щось пересилаєте, може бути синонімом до слова «послати», але як правило, якщо у вас є електронна адреса, ви знаєте, що є

це кнопка пересилання, що означає, що хтось надіслав вам електронний лист, і ви хочете надіслати цей електронний лист комусь іншому. Отже, ви просто хочете переслати цей електронний лист іншій особі. Але ви можете

також просто переслати комусь, тобто надіслати комусь щось. Так, наприклад,

"Could you forward me the details?" Like, send the details to me. I

know you have them. Send them forward to me.

Гаразд, у нас є «надіслати», «переслати», «оновити», а багато корисної мови. І смішно, як у нас, як, слово "оновити", але можна дати оновлення. Ви можете отримати оновлення. Ви можете надати оновлення. Ви можете просто оновити когось. Отже, як ви бачите, це прості слова, але вони є так багато різних застосувань. І я сподіваюся, дивлячись це відео, ви отримуєте таке відчуття, і ви почуваетесь більш поінформованим і більше наділений вашою мовою. Отже, ми майже зроблено. У нас є ще кілька фраз. Це чудово. Вони дуже важливі. Давайте поглянемо на них.

Отже, далі ми маємо "according to".

Це означає на основі інформації, яку ми маємо, або як зазначено в, або як хтось заявив, або в якихось документах.

So, "According to our records, the delivery date is September 7."

Отже, виходячи з наших записів, наші записи говорять про це, як зазначено в наших записах, згідно з нашими записами. Відповідно до вашого попереднього електронного листа, ви не можете це зробити до 7 вересня, наприклад. Чому ви кажете, що можете зробити це раніше? Ніби ми не були готові до вас до 7 вересня?

Тепер "in regard to".

Це як з увагою до , коли ви намагаєтеся зосередитися на тема розмови. Отже, з увагою щось.

So, I am writing in regard to your

late payments. I am writing to you about your late payments with attention to, with focus on this

conversation piece, this topic that we are discussing.

Отже, я пишу з приводу вашого останнього платежу . Деякі люди пишуть із «щодо». Правильна форма — «щодо», але «щодо до" використовується настільки часто, що, ймовірно, просто стане загальноприйнятою частиною англійської мови. Мій старий бос писав "з повагою до" весь час, але кажуть, що деякі начальники цього не роблять насправді мають гарну граматику, тому що воно їм не потрібно. Вони боси. Боси. Гарзд

"Apologize for" and "my apologies for".

Отже, якщо Ви б хотіли бути трохи більш офіційними, ви можете надіслати свої вибачення за щось. Отже, ось, "вибачення" використовується як іменник. Ось, це а дієслово. Я прошу вибачення. Зараз я в Канаді, тому ми пишемо це з Z, і в США також пишеться з Z. Якщо ви в Англії, і залежно від, насправді, Z або Zed, як вам хочеться це сказати. В Англії ви побачите це з S, "вибачитися". Тому приносимо вибачення за затримку. Перепрошую за затримку. Наші вибачення за незручності, наприклад. Отже, це звучить трохи офіційніше, трохи ввічливіше якщо ваша компанія зробила помилку, якщо ви зробили а помилку, і ви засмучуєте своїх клієнтів.

Ви можете сказати,

"my apologies for the confusion", "my apologies for the delay", "my apologies for my previous email". Maybe you send incorrect information or something.

Okay, next, "let me". This is a cheat. "Let me"

is not technically a phrase. It is a sentence,

like, "let me", "let me do something". So, "let me know if you have any questions",

"let me know if you require more details", "let

me know the best time to call", "let me know",

whatever it is, right? So, "let me see what I can do", "let me see if I can help",

"let me check my records".

Отже, це, як то кажучи, «дозволь мені», «дай мені шанс зробити це».

Фраза "looking forward to" є дуже популярним виразом в англійській мові, який використовується для вираження очікування або нетерпіння перед майбутніми подіями. Вона зазвичай має позитивне забарвлення і означає, що людина з радістю чекає на те, що має статися. Наприклад, у виразі "I'm looking forward to hearing from you" людина виражає свою радість від очікування відповіді від іншої особи. Така форма є стандартною в офіційній та неформальній переписці, особливо в кінці листа.

У письмовій формі це може бути доречним у ситуаціях, коли ви очікуєте на відповідь або якусь дію з боку іншої людини. Вираз "looking forward to" часто використовується як ввічливе завершення листа, щоб показати, що ви чекаєте на продовження спілкування. Наприклад, після того, як ви виклали свої запити або пропозиції, така фраза додає елемент тепла та готовності до подальшої взаємодії. Тому це є звичним і прийнятним варіантом у багатьох випадках.

Щодо граматичної конструкції, у англійській мові після фрази "looking forward to" завжди слідує герундій (форма дієслова з суфіксом -ing). Це правило є обов'язковим, і вживання інфінітива (to + дієслово в початковій формі) буде неправильним. Тому правильний вираз – "looking forward to hearing from you", а не "looking forward to hear from you". Це важливий момент, який слід враховувати при написанні таких фраз, щоб не допускати граматичних помилок.

У порівнянні з українською мовою, де "чекати" чи "очікувати" можуть бути досить універсальними дієсловами, в англійській мові є специфічні конструкції для вираження подібних ідей. Англійці часто використовують додаткові слова, щоб передати емоції та відтінки значень. Наприклад, в українській мові можна просто сказати "чекаю вашої відповіді", в той час як англійською мовою варто сказати "I'm looking forward to your reply" для того, щоб звучати природно і коректно.

Такий вираз є також частиною ввічливого етикету в електронній переписці. Важливо зазначити, що в англомовних культурах ввічливість та точність висловлювань у листах мають велике значення. Зокрема, використання таких

фраз, як "looking forward to" або "I await your reply", допомагає не тільки зробити комунікацію більш професійною, але й демонструє увагу та зацікавленість у продовженні співпраці або спілкування. Це також сигналізує про те, що ви не просто чекаєте на відповідь, а очікуєте її з певним ентузіазмом.

У випадку офіційних листів можна використовувати більш стримані варіанти, такі як "I look forward to your response" або "I await your reply". Вони звучать трохи менш емоційно, але все одно передають ввічливість і бажання продовжити комунікацію. У неформальній переписці, особливо між друзями або знайомими, можна використовувати менш формальні варіанти, як "Can't wait to hear from you" або "Looking forward to hearing back from you". Це робить стиль спілкування більш дружнім і невимушеним.

Цікаво також, що в деяких випадках англійці можуть використовувати інші конструкції для вираження подібних ідей, наприклад, "eager to hear from you" або "excited to hear your thoughts". Всі ці варіанти мають дещо різні відтінки значень, але зберігають спільний елемент очікування та нетерпіння. Використання таких виразів дозволяє надати листу більш індивідуального характеру, залежно від того, з ким ви спілкуєтесь і яку атмосферу хочете створити.

#### **4.3 Відмінності мовленнєвого акту вибачення в англійській та інших мовах**

Мовленнєвий акт вибачення є складним прагматичним явищем, яке має багатогранний вплив на міжособистісні відносини в різних культурах. Вибачення як іллокутивний акт спрямоване на відновлення соціальної гармонії після порушення соціальних норм або очікувань, що виникають в ході спілкування [1, с. 14]. Цей акт функціонує як спосіб компенсації за помилку чи непорозуміння, намагаючись відновити баланс між учасниками комунікації. Однак характер і форма вибачень варіюються залежно від культурних норм, соціальних очікувань і ступеня важливості підтримання соціальної ієрархії. Важливими є як вербальні, так і невербальні аспекти вибачення, що визначають його ефективність і значення в конкретній культурі.

Вибачення як прагматичний акт має різну природу в залежності від культурних контекстів. У західних суспільствах, зокрема в англомовних країнах, вибачення часто є частиною ввічливого етикету, націленого на підтримку комунікативної гармонії. В таких культурах вибачення є інструментом підтримки позитивної ввічливості та індивідуальної відповідальності, що дозволяє зберігати соціальний порядок після порушення норм або етикету [5, с. 208]. Вибачення в цих культурах часто є коротким і чітким, з обов'язковим вказуванням причини помилки або непорозуміння, що демонструє готовність мовця змінити свою поведінку в майбутньому. З іншого боку, в східних культурах, зокрема в Японії, вибачення є значно складнішим і глибшим актом, пов'язаним із соціальною ієрархією та відповідальністю за колективну гармонію.

У японській культурі вибачення є не лише способом каяття, а й виразом поваги до інших членів соціальної групи. Це часто включає не лише вербальні формули, але й фізичні жести, такі як поклін або низьке схилення голови, що є невід'ємною частиною вибачення. Це підкреслює важливість збереження соціальної ієрархії та глибоке почуття відповідальності перед іншими людьми в суспільстві. Вибачення в Японії може бути використано навіть тоді, коли мовці не порушили явних норм, але відчують, що могли б бути більш уважними або зробити більше для збереження соціальної гармонії [8, с. 73]. У такому контексті вибачення стає важливим інструментом для запобігання конфліктам і зміцнення зв'язків між людьми.

В англомовних культурах вибачення має більш прямолінійний характер і часто є відповіддю на порушення особистого простору або непорозуміння. Традиційно англомовні носії мови використовують такі фрази, як "I'm sorry" або "I apologize", що чітко виражають каяття за скоєну помилку. Вибачення зазвичай супроводжується поясненням причин інциденту і готовністю виправити поведінку в майбутньому [6, с. 187]. Така структура вибачення сприяє відновленню довіри і гармонії в комунікації, хоча в деяких випадках вона може виглядати надмірною чи навіть формальною. Однак для англомовних людей

важливо не лише визнати свою провину, а й показати, що вони готові уникати подібних помилок у майбутньому.

Культурні відмінності у вираженні вибачень вказують на різні соціальні функції цього акта. В Японії вибачення може мати глибокий соціальний контекст, де воно часто пов'язане з утриманням гармонії в групі. Вибачення не завжди є прямою відповіддю на помилку, а може бути проявом турботи про інших і бажання зберегти баланс в суспільних стосунках. З іншого боку, в англійських культурах вибачення в основному орієнтоване на відновлення особистої відповідальності та довіри. Таким чином, вибачення у західних суспільствах більше спрямоване на індивідуальні стосунки, тоді як у східних культурах воно є інструментом збереження колективної гармонії та підтримки соціальних зв'язків [12, с. 36].

Різні культури визначають ступінь важливості вибачень у залежності від соціального контексту. У Японії, наприклад, вибачення може бути виявом поваги до старших або вищих за статусом осіб, а також важливим елементом взаємодії в професійних чи офіційних контекстах [13, с. 169]. Це створює складну ієрархічну структуру вибачень, де форма і зміст вибачення можуть змінюватися в залежності від того, з ким відбувається взаємодія. Вибачення в японському контексті часто включає різні рівні ввічливості, що мають на меті відновлення соціального балансу в певному соціальному колі. Водночас в англійських культурах вибачення є більш рівноправним, і його форма менш залежить від соціального статусу співрозмовника.

Невербальні компоненти вибачень відіграють важливу роль у реалізації цього акту, особливо в японській культурі. Поклін або низьке схилення голови можуть бути важливими додатками до вербальних виразів вибачення, що символізує глибоке каяття і визнання провини. В англійських культурах невербальні компоненти, хоча і не настільки значущі, все ж відіграють роль у сприйнятті вибачення. Наприклад, інтонація голосу, міміка або погляд можуть значно вплинути на те, як буде сприйнято вибачення, навіть якщо воно сформульовано правильно. Вибачення без відповідного невербального

супроводу може здатися менш щирим або недостатньо ефективним у досягненні соціальної гармонії.

Дослідження прагматичних аспектів вибачень показують, що в різних культурах вони виконують різні функції в межах соціальної структури. В англomовних країнах вибачення можуть використовуватися для відновлення позитивної комунікації після порушення особистого простору, етикету або очікувань щодо поведінки [4, с. 145]. В Японії ж вибачення можуть бути реакцією на будь-які порушення соціальних норм, навіть якщо вони не були очевидними. Це підкреслює важливість розуміння і дотримання невидимих соціальних правил, що сприяють гармонії в групі. Тому вибачення в японській культурі часто стає інструментом для згладжування потенційних соціальних конфліктів.

Функціональний аспект вибачення також має культурні відмінності, що обумовлені різними соціальними та психологічними нормами. В Японії вибачення може бути частиною підтримки соціальної гармонії, і навіть якщо порушення норм не є очевидним, вибачення використовується як метод збереження добробуту групи [27, с. 198]. Це показує, що для японців важливо не лише уникати відкритих конфліктів, але й піклуватися про емоційну атмосферу в групі, навіть якщо це вимагає певних жертв. В англomовних культурах вибачення, навпаки, є більше про особисту відповідальність та покращення взаєморозуміння між людьми.

Різні соціальні тригери для вибачень вказують на специфічні відмінності в культурному сприйнятті. У англomовних культурах найбільш поширеними ситуаціями, коли потрібні вибачення, є порушення особистого простору або неправильне тлумачення намірів співрозмовника [19, с. 512]. У Японії ж навіть неявне порушення соціальної гармонії може стати підставою для вибачення. Така практична різниця у використанні вибачень підкреслює важливість соціальної згуртованості в Японії, в той час як в англomовних культурах більше значення надається індивідуальному рівню комунікації та особистій відповідальності.



Прагматичний аналіз вибачень також демонструє важливість їхнього контекстуального значення. Вибачення в англомовних культурах здебільшого застосовуються для підтримки соціального комфорту та вирішення конкретних непорозумінь у взаємодії між індивідами. В японських традиціях цей акт також виконує функцію соціальної гармонізації, навіть коли порушення не є очевидним. Це відображає глибоке культурне розуміння того, що кожен учасник комунікації має не лише зберігати свою гідність, але й дбати про відносини з іншими членами громади [42, с. 182]. Вибачення в японському контексті часто означають більше, ніж просто визнання помилки, вони є способом виявлення відповідальності за загальне благополуччя групи.

## ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження семантики і прагматики мовленнєвих актів подяки і вибачення в англійськомовному дискурсі було досягнуто поставлену мету та вирішено всі визначені завдання, що дозволяє зробити наступні висновки.

Мовленнєві акти подяки та вибачення належать до експресивного класу іллокутивних актів, основною комунікативною метою яких є вираження психологічного стану мовця, його ставлення до певної ситуації чи співрозмовника. Ці акти відіграють важливу роль у підтриманні гармонійних міжособистісних стосунків та реалізації принципу ввічливості в комунікації.

Семантична структура мовленнєвих актів подяки характеризується наявністю таких компонентів як визнання отриманого блага, позитивна оцінка дій адресата та вираження вдячності. При цьому, залежно від контексту та інтенсивності емоцій, мовці використовують різноманітні лексичні та граматичні засоби підсилення експресивності висловлювання.

Прагматичний аналіз актів вибачення виявив, що їх успішна реалізація залежить від щирості мовця, визнання ним своєї провини та бажання відновити порушену соціальну гармонію. Важливими факторами є також статусні характеристики комунікантів, ступінь формальності ситуації та тяжкість проступку.

Дослідження показало, що в англійській мові існує розгалужена система засобів вираження подяки та вибачення, які варіюються від нейтральних стандартизованих формул (thank you, sorry) до емоційно забарвлених та інтенсифікованих конструкцій (I'm eternally grateful, I sincerely apologize). Вибір конкретних мовних засобів визначається прагматичними факторами комунікативної ситуації.

Аналіз дискурсивної реалізації досліджуваних мовленнєвих актів виявив їх часту взаємодію з іншими типами висловлювань, зокрема компліментами, виправданнями, обіцянками виправити ситуацію тощо. Це свідчить про комплексний характер стратегій ввічливості в реальному спілкуванні.

Соціолінгвістичний аспект дослідження продемонстрував залежність форми вираження подяки та вибачення від таких параметрів як соціальна дистанція між комунікантами, їх відносний статус, гендерна приналежність та культурний контекст взаємодії. Особливо помітними є відмінності у використанні інтенсифікаторів та додаткових мовленнєвих актів.

Порівняльний аналіз реалізації актів подяки та вибачення в різних типах дискурсу (побутовому, діловому, академічному) виявив специфічні особливості їх функціонування в кожній сфері, що проявляється у виборі мовних засобів, ступені формальності та наявності/відсутності додаткових комунікативних компонентів.

Практичне значення отриманих результатів полягає в можливості їх використання в курсах прагмалінгвістики, теорії комунікації та міжкультурного спілкування. Розуміння семантико-прагматичних особливостей актів подяки та вибачення сприяє розвитку комунікативної компетенції та покращенню міжкультурного взаєморозуміння.

Перспективними напрямками подальших досліджень можуть стати порівняльний аналіз реалізації даних мовленнєвих актів в різних мовах та культурах, вивчення їх функціонування в нових формах електронної комунікації, а також дослідження взаємодії вербальних та невербальних компонентів у вираженні подяки та вибачення.

## Список використаних джерел

1. Austin, John L. (1975). *How to do things with words*. Oxford: Oxford University Press. [10.1093/acprof:oso/9780198245537.001.0001](https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780198245537.001.0001) [Search in Google Scholar](#)
2. Backhaus, Peter. (2013). You've got sp@m: A textual analysis of unsolicited Japanese dating invitation mails. *Contemporary Japan* 25(1). 1–13. <https://doi.org/10.1515/cj-2013-0001>. [Search in Google Scholar](#)
3. Baroni, Marco & Silvia Bernardini. (2004). BootCaT: Bootstrapping corpora and terms. *Corpora* 8(1). 81–113. [Search in Google Scholar](#)
4. Bednarek, Monika. (2005). Frames revisited—The coherence-inducing function of frames. *Journal of Pragmatics* 37(5). 685–705. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2004.09.007>. [Search in Google Scholar](#)
5. Blum-Kulka, Shoshana & Elite, Olshtain. (1984). Requests and Apologies: A Cross-Cultural Study of Speech Act Realization Patterns (CCSARP). *Applied Linguistics* 5(3). 196–213. <https://doi.org/10.1093/applin/5.3.196>. [Search in Google Scholar](#)
6. Brown, Penelope & Stephen C. Levinson. (1978). *Politeness. Some universals in language usage*. Cambridge: Cambridge University Press. [10.1017/CBO9780511813085](https://doi.org/10.1017/CBO9780511813085) [Search in Google Scholar](#)
7. Cook, Haruko M. (2018). Speech style shift. In Yoko Hasegawa (ed.), *The Cambridge handbook of Japanese linguistics*, 628–648. Cambridge: Cambridge University Press. [Search in Google Scholar](#)
8. Coulmas, Florian. (1981). “Poison to your soul” thanks and apologies contrastively viewed. In Florian Coulmas (ed.), *Conversational routine: Explorations in standardized communication situations and prepatterned speech*, 69–91. Berlin & New York: De Gruyter Mouton. [10.1515/9783110809145.69](https://doi.org/10.1515/9783110809145.69) [Search in Google Scholar](#)

9. Culpeper, Jonathan & Vittorio Tantucci. (2021). The principle of (Im)politeness reciprocity. *Journal of Pragmatics* 167. 146–164. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2021.01.008>.Search in Google Scholar
10. Culpeper, Jonathan & Michael Haugh. (2014.) *Pragmatics and the English language*, 235–263. London: Bloomsbury Publishing Plc.[10.1007/978-1-137-39391-3\\_8](https://doi.org/10.1007/978-1-137-39391-3_8)Search in Google Scholar
11. Daft. 2016. *Organization Theory and Design*. Cengage Learning.
12. Deutschmann, Mats. (2003). *Apologising in British English*. Umeå: Umeå Universitet.Search in Google Scholar
13. Doi, Takeo. (1981). *The anatomy of dependence*. Tokyo: Kodansha.Search in Google Scholar
14. Eelen, Gino. (2001). *A critique of politeness theories*. Manchester & Northampton: St. Jerome Pub.Search in Google Scholar
15. Geyer, Naomi. (2018). Negotiating entitlement in Japanese: The case of requesting forms. In Mutsuko Hudson, Yoshiko Matsumoto & Junko Mori (eds.), *Pragmatics & beyond*, 149–172. Amsterdam: John Benjamins.[10.1075/pbns.285.06gey](https://doi.org/10.1075/pbns.285.06gey)Search in Google Scholar
16. Goddard, Cliff & Anna Wierzbicka. (2013). *Words and meanings: Lexical semantics across domains, languages, and cultures*. Oxford: Oxford University Press.[10.1093/acprof:oso/9780199668434.001.0001](https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199668434.001.0001)Search in Google Scholar
17. Hasegawa, Yoko. (2018). Benefactives. In Yoko Hasegawa (ed.), *The Cambridge handbook of Japanese linguistics*, 509–529. Cambridge: Cambridge University Press.[10.1017/CBO9781139507127.018](https://doi.org/10.1017/CBO9781139507127.018)Search in Google Scholar
18. Herring, Susan C. (2005). Computer-mediated discourse. In Deborah Schiffrin, Deborah Tannen & Heidi Hamilton (eds.), *Handbook of discourse analysis*, 612–634. Oxford: Blackwell.[10.1002/9780470753460.ch32](https://doi.org/10.1002/9780470753460.ch32)Search in Google Scholar

19. Hofmann, Thomas R. (1993). *Realms of meaning: An introduction to semantics*. London, New York: Longman.[Search in Google Scholar](#)
20. Ide, Risako. (1998). ‘Sorry for your kindness’: Japanese interactional ritual in public discourse. *Journal of Pragmatics* 29(5). 509–529. [https://doi.org/10.1016/S0378-2166\(98\)80006-4](https://doi.org/10.1016/S0378-2166(98)80006-4).[Search in Google Scholar](#)
21. Inoue, Masashi & Kaori Suzuki. (2019). Kōpasu ni mototsuku nihongo ni okeru shazai eno hanō no bunrui [A corpus-based taxonomy of reactions to apologies in Japanese]. In Jinkōchinō gakkai zenkokutaikai ronbunshūi [Proceedings of the annual conference of JSAI].[Search in Google Scholar](#)
22. Jucker, Andreas H. & Irma Taavitsainen. (2000). Diachronic speech act analysis: Insults from flyting to flaming. *Journal of Historical Pragmatics* 1(1). 67–95. <https://doi.org/10.1075/jhp.1.1.07juc>.[Search in Google Scholar](#)
23. Jucker, Andreas H. & Irma Taavitsainen. 2008. *Speech acts in the history of English*. Amsterdam, Philadelphia: John Benjamins.[10.1075/pbns.176](https://doi.org/10.1075/pbns.176)[Search in Google Scholar](#)
24. Jucker, Andreas H., Schreier Daniel & Hundt Marianne. (2009). Corpora, pragmatics and discourse: Papers from the 29th international conference on English language research on computerized corpora (ICAME 29). Ascona, Switzerland, 14–18 May 2008.
25. BRILL. <http://www.myilibrary.com?id=259448>.[10.1163/9789042029101](https://doi.org/10.1163/9789042029101)[Search in Google Scholar](#)
26. Kilgarriff, Adam, Pavel Rychly, Pavel Smrz & David Tugwell. (2004). The sketch engine. In *Proceedings of EURALEX 2004*, 105–116. France: Lorient.[Search in Google Scholar](#)
27. Minsky, Marvin. (1975). A framework for representing knowledge. In Patrick Winston (ed.), *The psychology of computer vision*, 211–277. New York: McGraw-Hill.[Search in Google Scholar](#)

28. Minsky, Marvin. (1977). Frame-system theory. In Philip Johnson-Laird & Peter Wason (eds.), *Thinking. Readings in cognitive science*, 355–376. Cambridge: Cambridge University Press.[Search in Google Scholar](#)
29. Miyake, Kazuko 三宅和子. (1993). Kansha no imi de tsukawareru wabi hyōgen no sentaku mekanizumu. Coulmas (1981) no indebtedness ‘kari’ no gainenn kara no shakai gengo gaku teki tenkai 感謝の意味で使われる詫び表現の選択メカニズム—Coulmas (1981) の indebtedness 「借り」の概念からの社会言語学的展開— (The mechanisms of selection of apologetic expressions used to express gratitude: A sociolinguistic study on Coulmas’ (1981) notion of ‘indebtedness’). *Tsukuba daigaku ryūgakusei ronshū* 8. 19–38.[Search in Google Scholar](#)
30. Miyake, Kazuko. (2007). How young Japanese express their emotions visually in mobile phone messages: A sociolinguistic analysis. *Japanese Studies* 27(1). 53–72. <https://doi.org/10.1080/10371390701268646>.[Search in Google Scholar](#)
31. Miyake, Kazuko. (2020). Evolution of emoji and beyond: A diachronic observation of visual representations in Japanese mobile media. *The Bulletin of the Institute of Human Sciences, Toyo University* 21. 1–15.[Search in Google Scholar](#)
32. Nishimura, Yoshiko. (2008). Japanese BBS websites as online communities: (Im)politeness perspectives. *Language@Internet* 5. <https://www.languageatinternet.org/articles/2008/1520> (accessed 4 November 2020).[Search in Google Scholar](#)
33. Nishimura, Yoshiko. (2010). Impoliteness in Japanese BBS interactions: Observations from message exchanges in two online communities. *Journal of Politeness Research* 6(1). 35–55. <https://doi.org/10.1515/jplr.2010.003>.[Search in Google Scholar](#)
34. Ohashi, Jun. (2010). Balancing obligations: Bowing and linguistic features in thanking in Japanese. *Journal of Politeness Research. Language,*

*Behaviour, Culture* 6. 183–214. <https://doi.org/10.1515/jplr.2010.010>. Search in [Google Scholar](#)

35. Ohashi, Jun. (2008). Linguistic rituals for thanking in Japanese: Balancing obligations. *Journal of Pragmatics* 40. 2150–2174. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2008.04.001>. Search in [Google Scholar](#)

36. Oishi, Etsuko. (2013). *Apologies*. In Marina Sbisà & Ken Turner (eds.), *Pragmatics of speech actions*, 523–554. Berlin, Boston: De Gruyter Mouton. <https://doi.org/10.1515/9783110214383.523> Search in [Google Scholar](#)

37. Searle, John. (1969). *Speech acts: An essay in the philosophy of language*. Cambridge: Cambridge University Press. [10.1017/CBO9781139173438](https://doi.org/10.1017/CBO9781139173438) Search in [Google Scholar](#)

38. Simon-Vandenberg, Anna Marie & Karin Aijmer. (2007). *The semantic field of modal certainty a corpus-based study of English adverbs*. Berlin, New York: Mouton de Gruyter. [10.1515/9783110198928](https://doi.org/10.1515/9783110198928) Search in [Google Scholar](#)

39. Thompson. (1967). *Organizations in Action: Social Science Bases of Administrative Theory*. New York: McGraw-Hill.)

40. Van Olmen, Daniël & Vittorio Tantucci. (2022). Getting attention in different languages: A usage-based approach to parenthetical look in Chinese, Dutch, English, and Italian. *Intercultural Pragmatics* 19(2). 141–181. <https://doi.org/10.1515/ip-2022-2001>. Search in [Google Scholar](#)

41. Watts, Richard. 2003. *Politeness*. Cambridge & New York: Cambridge University Press. [10.1017/CBO9780511615184](https://doi.org/10.1017/CBO9780511615184) Search in [Google Scholar](#)

42. Wertheimer, Max. (1923). Untersuchungen zur Lehre von der Gestalt. *Psychologische Forschung* 4. 301–350. <https://doi.org/10.1007/bf00410640>. Search in [Google Scholar](#)

43. Wierzbicka, Anna. (1987). *English speech act verbs: A semantic dictionary*. Sydney & Orlando: Academic Press. Search in [Google Scholar](#)



44. Wierzbicka, Anna. (1991). Japanese key words and core cultural values. *Language in Society* 20(3). 333–385. <https://doi.org/10.1017/s0047404500016535>.Search in Google Scholar
45. Wierzbicka, Anna. (1996.) Japanese cultural scripts: Cultural psychology and “cultural grammar”. *Ethos* 24(3). 527–555. <https://doi.org/10.1525/eth.1996.24.3.02a00060>.Search in Google Scholar
46. Ziem, Alexander & Catherine Schwerin. (2018). *Frames of understanding in text and discourse: Theoretical foundations and descriptive applications*. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.Search in Google Scholar

## **Abstract**

This qualification work examines the most important problem of any language - the correct understanding of speakers of different (native) languages and cultures when they use the English language. The object of the research is the expression of apologies and thanks using the means of the English language. The subject of the study is the peculiarities of the use of English established phrases in various situations. The main directions of research are the identification of features:

- expressions of thanks and apologies in English and acceptance of these expressions when communicating with representatives of the peoples of the Far East
- expressing gratitude and apology in English in a close environment: among family members, friends, loved ones;
- extremely important understanding in modern business communication via the Internet.

According to the above, the purpose of this work is to study the peculiarities of the use of English constructions in a diverse ethnic environment, in the immediate environment and in business.

The material of the research is scientific works devoted to the specified topic, Internet surveys on the need for apologies and thanks in a close environment, as well as expert advice on how to properly conduct business correspondence at the international level in such a way that you are understood properly.

The work consists of theoretical sections (1-2) and practical sections (3-4). Such scientific problems as the analysis of communication in English with people whose culture is very different from the European (English) culture, the correct use (when communicating) of the appropriate English phrases regarding thanks and apology in the environment of close people (family members, close people), as well as a very important problem is the correct use of apologies and thanks in business English when communicating via the Internet.

The text of the work is structured as follows.

In the first chapter, the theoretical foundations of the study of speech acts in pragmalinguistics are considered, in particular, the definition of speech acts of thanks and apologies in English, the functions of speech acts of thanks and apologies in English, the theory of politeness in English discourse, the semantic aspect of speech acts of thanks and apologies, the intercultural aspect of speech acts of thanks and apologies.

The second chapter considers the methodology of the research problem, in particular, deduction as a research method, a sequence of thanks and apologies, contrasting patterns of thanks and apologies.

The third chapter deals with the classification of speech acts thanks and apologies, in particular the classification of the speech act of apology, reactive response of the addressee to speech acts of apology and thanks, acknowledgments and answers are highlighted in the cultural section.

The fourth chapter examines the features of speech acts of apology and thanks in the fields of communication, namely: formal and informal forms of thanks and apologies, features of speech acts of apology and thanks in the business sphere, differences of the speech act of apology in English and other languages

#### Main results

1. A study of the semantics and pragmatics of speech acts of thanks and apologies in English discourse was conducted.
2. A practical study of the specifics of thanks and apologies in the sphere of the close environment was carried out. The Internet survey showed an ambiguous attitude: from categorically ignoring thanks, on the example of a person who did not communicate with his parents until adulthood, to unequivocal respect for parents, relatives, relatives and loved ones, expressing thanks to them every day and apologizing for their shortcomings, etc.

3. The study of written speech acts of thanks and apologies in business relations showed that the use of English phrases of thanks and apologies, which at first glance are very similar, can have different consequences. Therefore, they should be used professionally.